

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

IZNĀK KOPŠ 1951. GADA DECEMBRA

2007.

JANVĀRIS/FEBRUĀRIS

Nr. 1 (601)

2007. gada sagaidītāji Losandželosas latviešu namā
DKLB valde visiem tautiešiem novēl laimīgu jauno gadu!

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

27. janvārī novusa turnīrs «2006. gada labākais no labākajiem» Apelsīnu pagastā
3. februārī plkst. 4.30 tikšanās ar komponistu Pēteri Vasku un kinorežisori Dzintru Geku;
dokumentārfilmas par ekspedīciju uz Sibīriju un P. Vaska koncertiem
4. februārī *Super Bowl XLI* tālrādes pārraides skatīšanās no *Dolphin Stadium* Diemvidfloridā
17. februārī ALJAs valdes sēde un «Sirsniņu balle» latviešu namā
3. martā plkst. 12.30 Oskara Kalpaka un Latviešu leģiona atceres sarīkojums
Losandželosas latviešu nama tālr.: 323-669-9027; DKL B informācijas tālrunis: 323-663-6267
DK LB Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrunis: 818-980-4748; el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības isināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKL B biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mr. **Jānis Taube**, 1700 Malcolm Avenue, #101

Los Angeles Ca 90024; Tālr. 310-475-8004

Čeki rakstāmi uz: LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir – par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti \$5.

Latvijas valsts prezidente Vaira Viķe-Freiberga

Pils laukumā 3, Rīga LV-1050 <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, fakss: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas goda konsuls Kalifornijā un Arizonā

Dr. Alfreds Raisters – 3013 Palos Verdes Drive West

Palos Verdes Est., CA 90274, tālr.: 310-377-1784

Repatriācijas centra adrese:

Pavalstniecības un imigrācijas departaments

Repatriācijas centrs, Raiņa bulvārī 5

Rīga LV-1508; tālr. 371-7-219435

BAFL lapa tīmeklī: <http://www.bافل.com>

Amerikas latviešu apvienības (ALA) lapa tīmeklī: <http://www.alausa.org>

el. pasta adrese: alainfo@alausa.org

Daugavas Vanagu (ASV) mājaslapa:

<http://www.daugavasvanagi.org>.

CIA world factbook informācija:

<http://www.odci.gov/cia/publications/factbook/index.html>

Valsts iestāžu un sabiedrisko organizāciju adreses tīmeklī: http://faculty.stcc.edu/zagarins/e-taure/Valsts_institucijas.htm

Dienvidkalifornijas latv. ev. lut. baznīca: www.socaldraudze.com

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var iecelt bez vīzas:

www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

**DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS
VALDE:**

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālrūnis: 818-842-3639;

el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietnieks: Ilgvars Dižgalvis

5111 Randal Street, Culver City CA 90230

Tālrūnis: 310-838-1789

DK Latviešu biedrības valdē darbojas:

Jānis Daugavietis, Ilgvars Dižgalvis, Rūdolfs Hofmanis, Imants Leitī, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Astra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informātoze angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube (kasieris), Vija Vīksne (sarīkojumu vadītāja).

Revīzijas komisija:

Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa, Helēna Hofmane

DK Latviešu biedrības valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā.

IB metiens – 400 eksemplāru

Latviešu namu izīrē J. Taube, tālr.: 310-475-8004

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026, Tālr.:

213-250-3857, el. pasts: Dobeles@aol.com

**Par sarīkojumiem namā var uzzināt arī, zvanot uz
biedrības informācijas tālrūni: 323-663-6267.**

Mūžu dzīvo, mūžu mācies

601. biļetena numurs tiek veidots ar jaunu programmu – *Microsoft Publisher*, jo līdzšinējā *Word* programma vairs īsti neapmierināja, tāpēc gribējās ko mainīt. Burvju lādītē – datorā ir tik daudz dažādu programmu, kuŗas nelietoju, bet kāpēc gan nepamēģināt? Protams, nav viegli vecumā apgūt ko jaunu, jo pie līdzšinējā bija pierasts, darbs veicās samērā ātri un strādāt likās ērti. Taču vienmēr jācenšas darīt labāk un izmantot iespējas, kādas tiek piedāvātas. Ne viss ar pirmo reizi izdodas – žigli rit pasaku kamoliņš, ne tik žigli darāmais darbiņš. Jaunā programma ir sarežģītāka, tik viegli nemaz neveicas, bet ceru, ka ar katru reizi iemācīšot ko jaunu, un nākamie biļetena numuri būs labāki.

Redaktore

Amerikas baltiešu brīvības līgas gadskārtējais bankets

No kreisās: BAFL valdes locekļi Teodors Liliēns, Aivars Jerumanis, Valdis Pavlovskis, BAFL prezidenti Alnis Briedis un Vija Turjāne, valdes loceklis Imants Leitī, ASV Kongresa deputāts Tadeušs Makkoters (ar viņam uzdāvināto grāmatu par BAFL aktivitātēm kopš līgas dibināšanas 1981. gadā), viceprezidente Andžela Nelsas, valdes locekļi Ivars Mičulis un Dr. Hendriks Līsmants, Latvijas goda konsuls Kalifornijā un Arizonā Dr. Alfrēds Raisters (nav viceprezidentes Marītes Sepikas, sekretāres Nemiras Enkas, kasiera un viceprezidenta Heino Nurmberga)

Amerikas baltiešu brīvības līgas (The Baltic American Freedom League – BAFL) bankets notika 2006. gada 2. decembrī Losandželosas latviešu sabiedriskā centrā. Sarīkojumu atklāja valdes loceklis Teodors Liliēns, lūgšanu teica māc. Juri Pallo, lojālītes solījumu vadīja BAFL viceprezidente Marīte Sepika.

BAFL prezidents Alnis Briedis ievadvārdos pieminēja līgas 2006. gada prioritātes, tostarp aicināt ASV Kongresam palielināt finansējumu militārai palīdzībai Baltijā, starptautiskai militārai izglītībai un treniņiem, kā arī drīzāk gādāt par iespēju Baltijas valstu pavalstniekiem ASV iebraukt bez vīzas. Ar gandarījumu viņš ziņoja, ka BAFL ir viena no galvenām organizācijām, kas panāca, lai ASV pabalsts militārai palīdzībai ārzemēs šogad tiktu palielināts.

Ar viesiem iepazīstināja BAFL viceprezidente Andžela Nelsas.

BAFL prezidenti Vija Turjāne un Alnis Briedis pasniedza Prezidenta balvu Andželai Nelsas un Valdim Pavlovskim par viņu darbu, pūlēm, ziedošanos un uzticību BAFL.

V. Turjāne paziņoja, ka BAFL 2006. gada Brīvības balva (Freedom Award) piešķirta Igaunijas prezidentam Tomasam Hendrikam Ilvesam. Balva viņam tiks pasniegta vēlāk. Banketa viesis, ASV Kongresa deputāts, Mičigenas 11. iecirkņa pārstāvis, Baltiešu atbalsta grupas loceklis un *International Relations* komitejas Eiropas apakškomitejas loceklis Tadeušs Makkoters (Thaddeus McCotter), teica iedvesmīgu runu. Viņš atgādināja, ka Amerikas Savienotās Valstīs allaž tiek ievēroti galvenie pamatlikumi – brīvība un līdztiesība visiem, kas ikvienam tiek garantēta jau piedzimstot, un ka nesenie daudzas grūtības un netaisnības piedzīvojušie imigranti, kādu zālē ir vairākums, to labi saprot un prot novērtēt.

DKLB Informācijas biļetens 2007. Nr.1

T. Makkoters uzsvēra nepieciešamību turpināt cīnīties par demokrātiju un cilvēktiesībām, allaž būt modriem, lai iegūto nezaudētu. Viņš aicināja BAFL biedrus arī nākotnē būt aktīviem, jo līgas misija ir tikpat svarīga kā agrāk. Savas runas beigās viņš atbildēja uz dažiem klausītāju jautājumiem. T. Makkotera pārstāvētais Mičigenas 11. iecirknis atrodas Livonijas apkaimē, kur dzīvo baltieši, ar kuriem T. Makkoters rēgulāri satiekas. Dainis Rudzītis zvanot viņam gandrīz vai katru dienu. Losandželosas vīru koris «Uzdziedāsim, brāļi!» nodziedāja sešas dziesmas latviešu, igauņu, lietuvieši, itaļu un angļu valodā diriģentes Lauras Rokpelses-Mičules vadībā. Ziemsvētku ieskaņai īsti piemērota bija F. Grūbera «Klusa nakts, svēta nakts», sōlo dziedāja Māra Zommere. Klavierpavadījumu spēlēja Viktors Ralīss.

Nobeigumā Vija Turjāne pateicās visiem, kuri palīdzēja banketu sarīkot un atbalsta BAFL darbu, un aicināja nodziedāt Baltijas valstu himnas V. Ralīsa klavierpavadījumā.

Lietuviešu saimniece A. Ulduke ar palīgiem kā allaž bija

Valdis Pavlovskis saņēma BAFL prezidenta balvu

No kreisās: Latvijas goda konsuls Kalifornijā un Arizonā Alfrēds Raisters, Dzintra Janava, Gunārs Rēpiņš, Jānis Janavs

No kreisās: Imants Leitīss, Tadeušs Makkoters, Valdis Pavlovskis

BAFL prezidenteij Vija Turjānei 2. decembrī bija dzimundiena, viņa saņēma ziedus, skanēja «Daudz baltu dienīņu...» netrūka tradicionālās tortes ar svecēm

Lietuvietis Česlavs Gestautis pirms banketa nama priekštelpā nenoguris spēlēja akordeonu

LATVIEŠU NAMA ZIŅAS

Ziemsvētku karte jau bija
spiestuvē, kad nama kopējam
apsveikumam vēl pievienojās:

Jānis un Dzidra Bitītis

Jānis, Anita, Krista Circenis
Reinholds & Rita Danilovs

Diane Mauče-Citron

Edite A. Leitis

Reiņi, Gunars & Ināra

Rupp Angelika & Douglas

Taubes ģimene

Jāzepe un Emmy Vingris

Marcia Baltgalvis

atsūtīja ziedojumu, pieminot
vīramāti Rasmu Baltgalvi, kas

aizgāja mūžībā 2006. g. 4.

novembrī.

Paldies visiem

**Dienvidkalifornijas latviešu sabiedriskā
centra biedru (ziedotāju) pilnsapulce
2007. gada 18. februārī plkst. 12.30.**

Losandželosas latviešu namā,
1955 Riverside Drive

Darba gaita:

Kvōruma konstatēšana;

Sapulces vadības izraudzīšana;

**Iepriekšējās pilnsapulces protokola nolasīšana
un pieņemšana;**

**Latviešu nama priekšnieka ziņojums par
darbību 2006. gadā;**

Kases pārskats par 2006. gadu;

Revīzijas komisijas ziņojums;

Latviešu nama 2007. gada budžeta pieņemšana;

Pārvaldes locekļu vēlēšanas;

Dažādi jautājumi.

Losandželosas latviešu nama pārvalde

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru
naudu par 2007. gadu \$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā..... \$.....

Uzvārds, vārds un adrese

Tālr.:

El. pasts:

Čeki rakstāmi:

Latvian Ev. Luth. Church – Community Center un
nosūtāmi uz Losandželosas latviešu namu:

1955 Riverside Drive, Los Angeles,
CA 90039-3704

Pie bāra jādzer ar mēru

Latviešu nama bārs ir viens no latviešu nama
ienākumu avotiem. Bāra apkalpotājiem, protams,
patīk, ka nama apmeklētāji pērk daudz dzērienu,
taču viņi arī brīdina dzert ar mēru, un katram
pašam jāaprēķina savs mērs. Piedzēries neviens
no nama aizbraukt nedrīkst, jo satiksmes
nelaimes gadījumā varētu vainot latviešu namu
un likt makstāt lielu soda naudu.

Tāpēc nevajadzētu apvainoties, ja bāra apkal-
potāji kādam neļauj braukt prom pārmēru iesi-
lušam. Tas tiek darīts gan apmeklētāja paša, gan
latviešu nama labā.

Brīnišķīgs adventa koncerts

Foto: Pēteris Matīss

Adventa koncerta dalībnieki

Nu jau vairākus gadus adventa koncerts notiek vienā dienā ar Ziemsvētku tirdziņu. Tirdziņš 10. decembrī sākas pulksten desmitos, koncerts vienpadsmitos, un čaklākie, nolikuši iepirkumus, tecinūs vien steidzās uz baznīcu, jo zināja, ka viņus gaida dažs labs pārsteigums.

Jau pāris mēnešu pirms koncerta gan latviešu namā, gan diriģentu mājās notika mēģinājumi koņiem, ansambļiem, pūtēju orķestrim. Arī šī adventa koncerta programmu sastādīja Lolita Ritmane-Matsone, viņa pati uzrakstīja un par saviem līdzekļiem iespieda programmu krāsās.

Programmu ievadīja Losandželosas latviešu skolas skolēnu pūtēju orķestris ar skaņdarbu «Svētki klāt!». Un tad cita pēc citas skanēja gan tradicionālās Ziemsvētku dziesmas – poļu «Kristus bērna dusas vieta», ukraiņu «Pestītājs ir piedzimis», franču «Ziemas svētki nāk», zviedru «Dus saldā mierā Betlēme» G. F. Hendeļa «Prieks pasaulei», tradicionālās – «Zvaniņš skan», «Jūs, bērniņi, nāciet», «Klusa nakts, svēta nakts», «Jūs ticīgie,

tu rozīt' zinu», gan jaunas – M. Aldiņa komponētā «Ziemassvētku roze» (K. Skalbes vārdi), Z. Muktupāvela «Klausies» (G. Rača vārdi), Brigitas Ritmanes «Sapņi» un «Ziemas svētkos»; vairākām dziesmām instrumentālo pavadījumu aranžējusi Lolita Ritmane («Kristus bērna dusas vieta», «Jūs, bērniņi, nāciet», «Prieks pasaulei», «Naktī bira zelta rasa», «Jūs, ticīgie, nāciet», arī ievadskaņdarbam «Svētki klāt»), divām dziesmām vārdus atdzejojis Andris Ritmanis («Ziemsvētki klāt», «Ziemas svētku prieks»).

Pirmatskaņojums bija L. Ritmanes dziesmai ar Andra Ritmaņa vārdiem «Dedz tumsā vienu baltu sveci». Klausītāju priekšā stājās Losandželosas latviešu skolēnu koris (diriģente L. Ritmane), jauktais koris (diriģents Pauls Berkolds), vīru koris «Uzdziedāsim, brāļi!» (diriģente Laura Rokpelne-Mičule), ansamblis L. Ritmanes vadībā, sieviešu ansamblis «Serenāde» (vadītāja Anna Kudlāne), sōlisti Māra Zommere, Pauls Berkolds, Andra Staško, Linda Richtere, Artūrs Rūsis, Edvīns Rūsis un ansamblis L. Ritmanes vadībā. Skolēnu orķestrī un atsevišķiem skaņdarbiem pavadījumu spēlēja Krista Circene (brača),

Matsone (mežrags), Liene Kārklīņa un Ilze Matsone (flautas), Andris Matsons, Varis Kārklīšs, Aleks Berkolds (trompētes), Markus Staško (klarnete). Prieks, ka arvien vairāk bērnu sāk mācīties spēlēt kādu pūšaminstrumentu, tādējādi orķestris kļūst arvien prāvāks. Pavadījumu ar klavierēm spēlēja Brigita Ritmane-Džeimsons un Lolita Ritmane, ar ģitaru Pauls Džeimsons.

Pieaugušo ansamblim aug laba maiņa – vairākās dziesmās sōlo dziedāja Ilze un Aija Matsones, Liene Kārklīņa, pavisam mazās meitenes – Laila Reimane, Adele Nagaine, Lidija Matīsa un Ance Trapse. Skaņu meistars Marks Matsons gādāja, lai viss būtu labi sadzirdams. Klausītāji ar sajūsmu pievienojās dziesmām «Bal-tas sniega pārslas» un «Eņģelus mēs dzirdējam», kad visi domās apskāvās un jutās kā viens. Koncerta rīkotāji visiem tā apmeklētājiem sagādāja lielisku dāvanu – pirmssvētku prieku. Un tiem, kuŗi teica: «Atkal bija tas pats!», jāatgādina, ka katros Ziemsvētkos, tāpat citos svētkos, taču vienmēr dziedam zināmas dziesmas; katru rītu ceļamies, vakaros ejam gulēt, pavasari nomaina vasara, pēc tam nāk rudens un ziema – gadu no gada. Tāds ir mūsu dzīves ritms. Adventa koncertā skanēja dziesmas, kuŗas dzied tikai Ziemsvētkos, turklāt daudzas bija reti dzirdētas un arī pilnīgi jaunas. Šoreiz koncertā piedalījās vairāki jauni mūziķi. Protams, galveno smagumu atkal iznesa Ritmaņu ģimene, bet šoreiz viņiem pievienojās citi spēķi. Šis koncerts bija kā mazi dziesmu svētki, mēģinājums, atspēriens vai uvertīra Rietumkrasta

Andra Ritmaņa vārdi Lolitas Ritmanes-Matsones mūzika

Dedz tumsā vienu baltu sveci

Jau atkal Ziemassvētki klāt –
Tik ļoti vēlētos pie sevis visus draugus
Bet žēl, ka pārāk tālu viens no otra esam,
Un savas dzīves priekus, bēdas paši,
kā vien mākam, nesam.

Lai kur tu arī būtu, mans draugs,
Šai Ziemassvētku vakarā,
Dedz tumsā vienu baltu sveci,
Dedz tumsā vienu baltu sveci!

Un ieklausies, varbūt, ka naktī
Kāds svešinieks tev klusi lūgs un sauks:
«Nāc palīgā, nāc palīgā, man draugs –
Sniedz roku, es vairs ceļu nesaredzu!»

Tu roku sniegsi, sniegsi baltu sveci.
Drīz ceļu rādīs gaiša, silta liesma,
Un mūsu balsis svētku dziesmās mīlestību vīs,
Kas varbūt pasaulē reiz mieru atnesīs.

(Dziesmas pirmatskaņojums notika adventa koncertā
10. decembrī)

Pūtēju orķestris dalībnieki un pavadītāji; no kreisās priekšā:
Ilze Matsone, Markus Staško, Aleks Berkolds, aizmugurē:
Brigita Ritmane-Džeimsons, Krista Circene, Liene Kārklīņa,
Lolita Ritmane-Matsone, Aija Matsone, Andris Matsons, Pauls
Džeimsons, Varis Kārklīšs

Dvīņu zvaigznājā dzimusi
dzīvespriecīga tumšmate
labākajos gados labprāt
iepazītos un interesanti
pavadītu kopā brīvo
laiku ar tautieti bez
kaitīgiem ieradumiem.
Ticībai, politiskai
pārliecībai un slimības
diagnozēm nav nozīmes.
Ar prieku sagaidīšu un
atbildēšu
e-pasta vēstules:
Kudlane@aol.com

Gandrīz vai humoreska

Raibais tirdziņš un gatavošanās tam

«Šoreiz gan ir raibs tirdziņš,» atzinīgi noteica kāds kungs, nopirkto maizīti uz auto bagāžnieka saudzīgi nesdams.

Par šo tradicionālo sarīkojumu – tirdziņu pirms Ziemsvētkiem – uzzināju jau Latvijā, mēnešus divus iepriekš tieši no Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas biļetena, tāpēc uzskatu par savu pienākumu ziņot informācijas pirmavotam, cik nopietni sāku lauzīt galvu – ko izdomāt, ar ko pārsteigt tautiešus svešumā? Jau iepriekš bija zināms, ka grāmatas latviešu valodā, arī ārzemēs, lasa arvien mazāk. Vienīgi pīrāgus un piparkūkas nekad nevarot piecept par daudz, secināja tirdziņa rēgulārie apmeklētāji. Nu labi, izlēmu – lai gn Latvijā pašai piparkūku mikla visbiežāk tā arī paliek ledusskapī neizlietota (ja nu vienīgā vecākā meita Zane to apēd bez cepšanas) – mēģināšu paspīdēt ar kādām idejām. Neteikšu, ka man ļoti patīk veltnēt mīklu, veidot piparkūkas un visu dienu stāvēt pie krāsns, to uzmanot. Bet vienreiz dzīvē taču jāizmēģina viss. Ne velti kāds gudrais teicis – pasaule būtu neprātīgi skaista, ja cilvēki visu darīto pirmoreiz!

Kad nu beidzot no Siguldas lielveikalā pirtās, bet Venturā ar Amerikas labumiem (miltiem, eļļu, cukuru, medu, garšvielām, olām) bagātinātās mīklas gribēju sākt veidot piparkūkas, tā bija kā saaugusi ar galdu...

Mans Venturas māju saimnieks Reinholds smaidīja – viņš arī tikai reizi, pirms gadiem divdesmit pieciem esot mēģinājis cept šādus kārumus, bet mīkla, tieši tāpat kā manēja, ne lūdzama nav bijusi dabūjama nost no galda! Atlika vienīgi secināt – vainīgs ir galds! Mājas saimiece Rita tomēr ieteica nezaudēt cerības – sameklēja visas iespējamās pavārgrāmatas, bet neko kardināli jaunu arī viņa neizdomāja: lai vismaz rokas dabūtu ārā no mīklas, piešāvām klāt miltus un, lai masa kļūtu kustīgāka, arī cepamo pulveri.

Te nepieciešama neliela atkāpe. Venturas mājās piparkūku veidnītes kā par brīnumu nevarējām atrast, lai kā meklējām, tāpēc, viesojoties pie Jāņa Daņilova Fēniksā, Arizonā, otrā dienā pēc pateicības dienas nācās celties pusnaktī, lai paspētu uz virtuves priekšmetu izpārdošanas ar gada lielākajām atlaidēm. Abas ar Reinholda vedeklu

sieviešu, jo daži vīriešu kārtas pārstāvji apzināti tika degradēti par nastu nesējiem ēzeļiem.) metās raibs gar acīm. Melns gar acīm metās arī no milzīgā preču piedāvājuma. Rindas veikalā pie kases atgādināja Madonnas koncertu ziedu laikus, kad biļetes vēl netirgoja internetā.

No veikalā tikām ārā, kad bija jau liela diena – un tas viss tikai piparkūku veidnīšu dēļ. Labi, ka tuvinieki par mūsu bezvēsts prombūtni jau nebija ziņojusi policijai.

Vārdu sakot – gatavojanos tirdziņam bagātināja piedzīvojumi. Reinholds tikai sarkastiski pavīpsnāja – mēs abas ar vedeklu esot viegli tikušas cauri, jo televīzijā rēgulāri rādot, ka šādās izpārdošanās notiekot visādas nelaimes, zādzības, kautiņi pat ar letālu iznākumu utt. Var jau būt, ka ziņu dienesta darbinieki bija cēlušies vēl agrāk par mums, lai to visu uzfilmētu.

Kārotās veidnītes, kaut ar atlaidi, nebija lētas, taču mierināju sevi ar domu, ka nav jābūt sīkumanai un pirkums nav jāieskata piparkūku pašizmaksā, bet ir kapitālieguldījums, ko varēs izmantot arī mani mazbērni un mazmazbērni (tikai nedrīkst aizmirst to pieminēt testamentā).

Studentu iecienītais Latvijas universitātes mācītbspēks Gunārs Bībers, kas bija arī mans skolotājs, palaikam mēdza apgalvot, ka ar lielāko daļu darbu ir tāpat kā ar baletu – ja neiemācās dejojot līdz 5. klasei, tad neiemācīsies nekad.

Laipe, ka man šie vārdi ienāca prāā tieši pie apķepušā virtuves galda. Tieši istā laikā un vietā. Mans ļoti ierobežotais pacietības mērs bija izsmelts jau pirms mīklas pārmīcīšanas.

Ko tagad ar visu šo lielo mīklas masu iesākt? Paietu vairākas diennaktis, lai visu izveltnētu un izveidotu piparkūkas.

«No piparkūku mīklas kliņģerīšus necep?» pati sev skaļi jautāju. Cepums taču nav tūlīt jānotiesā, tos var iekārt arī eglītē kā rotājumus!

Tā nu mūsu trijotne, cerībā uz lieliem uzņēmējdarbības panākumiem, latviešu nama tirdziņā ieradās nevis ar «sveřamu produkciju», bet eglīšu mantiņām no piparkūku mīklas.

Atveřot nama durvis, tūlīt jutām, ka no lielās zāles dziļumiem plūst kūpinātu zivju, pīrāgu, dzeltenmaizes, maizes klaiņu karstvēina, skābu kāpostu, desiņu un konkurentu ceptu piparkūku arōmats. Acis žilba no keramikas, rotaslietu, adījumu un tamborējumu piedāvājuma. Mans skatiens apjūsvoja košu un ne tikai košu grāmatu vākus, līdz neviļus apstājās pie apsveikumu kartīšu grēdas. Uz tām gaumīgi bija uzlīmētas fotografijas... ar skatiem no Sibīrijas Lejasbulānas ciemā mītošo cilvēku dzīves mirkļiem. Esmu tur bijusi, šos cilvēkus satikusi, viesmīlīgi uzņemta viņu mājās –

virtuves piederumu skapītī nav lieka naža vai dakšiņas. Un cilvēki tur nav nelaimīgāki par tiem mūsu tautiešiem, kuŗš sastopu šeit, Amerikā, vai dzimtenē, kur mitekļos mantu ir pulka vairāk nekā vajag.

Taču tirgus galvenā nozīme te, tāpat kā Latvijā, ir cilvēku **kopā sanākšana**, pamielojoties, iedzerot kādu mēriņu, pakulstot mēles, patērzējot.

Ansambļa «Serenāde» dalībnieces centās ielīksmot tirdziņa apmeklētājus ar dziesmām, kā arī rīkojot izlozi, lūdzot pārdevējus ziedot tai kādu mantiņu, bet šķiet, ne visiem viņu izdarības patika. Jānis Daugavietis, sēžot jautrā draugu pulkā, sauca, lai meitenes dziedot skaļāk, bet nama priekšnieks «dāmu popgrupas» priekšdziedātāju Annu Kudlāni uzbildināja ar pavisam pretēju priekšlikumu – vajagot dziedāt *piano* vai pat *pianissimo* – tautieši nevarot sarunāties...

Lai nu kā, ar mazās Annijas Teteres palīdzību mantu izloze bija gadā, Annija pati tika pie Mārītes Šulces tamborēta koša pončo baletstundām, tētis Ēriks visu to iemūžināja videolentē. Lielākā daļa skaisto mantu tā arī palika nenopirktas, pat man savi kliņģerīši bija jāved atpakaļ uz māju! Draugiem, gluži tāpat kā Latvijā, tos dalīju arī bez maksas. Latvijā ir vienkāršāk – pēc nedēļas gadatirgus

notiek citviet. Kur čaklie rotkaļi, adītājas, tirdziņam tiks īpaši darinātās mantas? Varbūt uzdāvinās draugiem, radiem, paziņām Ziemsvētkos!

«Cik patīkami, ka sanākuši tik daudz jauniešu!» otreiz gaŗāmiedams, noteica tas pats kungs, kas nopirka tikai maizīti. «Te tik daudz skaistu lietu, bet ko lai dara, ja visa māja ar mantām pilna?»

Mazās Annijas actiņas mirkli kavējās pie bērnu grāmatas košā vāka, bet arī viņa dzidrā balstiņā notrallināja: «Man jau mājā ir tāda multenīte!» (Viņas māmiņa Dziesma paskaidroja – bērnam mājās ir gan grāmata, gan videokasete.)

Viens bezgala sirsnīgs pārsteigums tomēr gadījās ar maniem piparkūku kliņģerīšiem – Helēna Hofmane tos solās sūtīt uz Havaju salām rakstniecei Dzidrai Zeberiņai. Bērniņu viņa pavadīja Siguldas pagasta «Daudās» pavisam netālu no manām mājām. Tātad no Siguldā pirkās, Amerikā pārmīcītās piparkūkas mīklas ceptie kliņģerīši būs apceļojuši puspasauli un rotās slavenās pavārgrāmatas autores svētku galdu! Arī Venturas latviešu grāmatplauktā šīs pavārgrāmatas ir pamatīgi nodilušas – tātad tiek rēgulāri lietotas.

Kalnus un akmeņus bojā vējš, ļaužu attiecības – aprunāšana.

Dievs dara darbus, bet atbild par tiem cilvēks.

Austrumu gudrības

Pensionāru Ziemsvētku ieskaņas pēcpusdiena

Gadskārtējais Ziemsvētku ieskaņas sarīkojums pensionāriem notika baznīcas lejas zālē pirmajā adventa svētdienā, 3. decembrī pēc dievkalpojuma. Šādu saietu pensionāriem rīkot pirms trim gadiem ierosināja Dzintra Lejniece, un tagad tā jau ir tradīcija. Rīkotāja bija draudzes dāmu komiteja. Sanācām kopā varbūt kādi 40 cilvēki. Bija, protams, pensionāri un draudzes darbinieki, un mūs iepriecināt ieradās vokālā ansambļa «Serenāde» dāmas.

Galdi bija novietoti diezgan tuvu kopā, lai mēs nebūtu izklīdēti pa visu zāli. Uz galdiem atkal bija mazi maisiņi ar piparkūkām. Pusdienas sagādāja draudzes dāmu komiteja. Šķītvjus ar ēdienu mums piensēja klāt – ļoti mīkstu un garšīgu cepeti ar piedevām. Lienes Lindes gatavotā sēņu mērce bija tik garda, ka mēli varēja norīt. Mēs spriedām, ka Lienes Lindes sēņu mērce bija daudz garšīgāka par Uldukienes kundzes sēņu mērci iepriekšējā vakarā Baltiešu amerikāņu brīvības līgas banketā. Saldajā ēdienā mūs cienāja ar brīnumgardu torti.

Pensionāru eglītes sarīkojuma dalībnieki

Par tēva mūžu un mātes acīm

Latvijas valsts dibināšanas atceres dienā Losandželosā, 19. novembrī, Ivaram Mičulim paziņojot, ka nākamie Rietumkrasta dziesmu svētki notiks Venturā, zālē sākās klusa čala. Venturieši neslēpa prieku, un Zaiga Dižgalve nekavējoties piebikstīja Ritai Daņilovai: «Tev nu būs jābūt svētku saimniecei, jāatveļ krodziņš!» Abas pasmējās, bet vīri pārjautāja – kad tad svētki notiks? Svinīgais akts līdz ar to beidzās, sākās saviesīgā daļa, kuŗā apmeklētāji vēl pārsprīda jauno ziņu.

Venturā viesojos tikai pirmo mēnesi, bet man radās priekšlikums svētku rīkotājiem – saulei austot vai rietot visiem pulcēties uz Venturas tilta kopādziedāšanai un ļaut balsīm pāri okeanam aiznest «Kur tur skriesi, vanadziņi?», «Strauja, strauja upe tecēj'», «Pūt, vējiņi!»... «Dziesmotā brīvības fonda» sieviešu ansambļa «Serenāde» dalībnieces jau atsaukušās šim priekšlikumam. Un kopkorī pāri viļņu galotnēm noteikti skanēs arī Reinholda Daņilova balss. Reinholdam dziedot, Edīte noteikti debesu augstumos dzirdēs, jo okeans kā milzīgs mikrofons padebešos uznes gan savus sirdspukstus – paisumus un bēgumus – gan putnu un cilvēku balsis...

Edītei Daņilovai ļauna kaite neļāva nodzīvot pat 70 gadu. Pēc mīlošās sievas nāves Reinholds iekrita melnā izmisuma bedrē – bērni, izņemot jaunāko meitu Margaretu, tālu prom no mājām, bet ģimenes ligzdā no katra stūra uzglūn tikai vientulība, vientulība, vientulība... Līdz šim viss mūžs bija tikai smags darbs, tagad, kad pensijas gadi pavisam tuvu un par iztikšanu vairs nebija jāuztraucas, varētu arī paceļot pa plašo pasauli, doties uz Latviju, dzimtenē satikt radus un jaunības draugus.

«Un, ko jauku redzot, tā gribējās ar kādu dalīties pār-dzīvojumā!» par tām smagajām dienām stāsta Reinholds.

Arī Ritai Balodei bija līdzīgi, četri bērni izaudzīnāti, vīrs kapu kalniņā. Tā nu viņi abi – Rita un Reinholds – radiem un bērniem par lielu pārsteigumu klusiņām salaulājās. Pārceļoties no Denveras uz Venturu, Ritai sākās pavisam jauna dzīve. Likteņlēmējs saveda kopā divus paziņas, lai viņi mūža nogalē stipri stipri balstītu viens otru. Tagad, kad kopā jau pavadīts 18 gadu, Rita atzīst, ka dzīves iepriekš neparedzamajos līkločos izvilku-si lielo laimestu – bez gādīga vīra klātienes viņas vecumdienu kaite būtu grūti pārvarama. Kopā viņi vēl aizvien ne tikai bieži ierodas uz latviešu sarīkojumiem un apmeklē baznīcu, bet pat apciemo radus Latvijā.

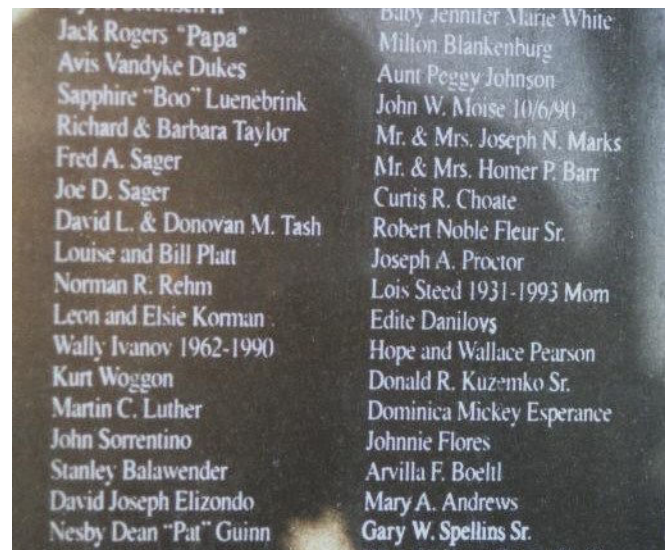
Tēva mūzikālo talantu viskošāk mantojusi Maija, viņas sapnis bija kļūt par operdziedātāju. Diemžēl slimīgi jūtīgo balss saišu dēļ sapnis nepiepildījās. Taču viņa dzied prezbitēriāņu baznīcas korī Sanfrancisko, kopā ar kori

ļotas daudzas pasaules zemes. Savukārt Laimas no mātes un tēva mantotā emocionāli jūtīgā pasaules uztvere izpaužas rakstveidā – ar baudu var lasīt viņas e-pasta vēstules, kas ir īstas esejas.

Ar šiem ievadvārdiem sākas mans stāstījums par ģimeni, kuŗā uz laiku esmu kļuvusi par «audžu-meitu».

Par Venturas tiltu ir atsevišķs stāsts. No tā šoreiz tikai viena rindiņa: «Uz piemiņas plāksnes tilta galā iekalts vienas latvietes vārds: EDITE DANILOVS».

Venturiešiem bija iespēja ziedot slavenā un skaistā Kalifornijas koka tilta remontam un īpašās piemiņas plāksnēs ierakstīt mīloto aizgājēju vārdus. Daņilovu jaunākā meita Margareta lūdza plāksnē iekalt savas mātes vārdu. No rītiem, kad skrienu sasveicināies ar okeanu, ar pirkstu pārvelku baltajiem burtiem melnajā akmenī, lai tie kopīgajā sarakstā mirdz visspožāk.

Venturas iekaŗotāji

Katrai ģimenei ir sava vēsture. Arī par Daņilovu gaitām noteikti varētu uzrakstīt romānu. Reinholds ne visai vēlas stāstīt par savu dzīvi: «Man nepatīk publicitāte, nevēlos uzjundīt seno laiku atmiņas...»

Tad nu man nākas lasīt kopā pa lauskai, ko Reinholds pastāstīja tāpat starp citu, ko stāstīja Rita, ko atminējās bērni Jānis un Margareta.

Reinholda mājā valda pedantiska kārtība, bet tas tāpēc, ka ģimenē reiz gadījās liela nelaime: negaisa laikā divas jaunas sievietes saspēra zibens, viena gāja bojā, otra izdzīvoja, bet ar gadiem zaudēja redzi. Tā otra – Reinholda māte – mājās visas lietas varēja atrast tikai tad, ja tās glabājās strikti noteiktās vietās.

Septiņu bērnu ģimenē Reinholds bija visjaunākais, viņa tēvs – Aleksandrs Reinholds, krita Pirmajā

pasaules karā, mazāko dēliņu pat nedabūjis redzēt. Karš izpostīja kuplās ģimenes dzīvi, uz pastarīša Reinholda pleciem uzgūlās lielākās rūpes par mājām un māti. Mazajā dzīvoklītī bijis tik šauri, ka guļvietai dažkārt nācies izlietot virtuvē kopā sabīdītus krēslus. Toties pankūku smarža mazo Reīņuku pamodināja pirmo, un viņam pirmajam tika no mātes Paulīnas cepiena. Citos apstākļos Reinholds ar savu gaišo galvu varbūt kļūtu par ievērojamu vīru, bet zēnam ar steigu bija jābūt arods. Māmuļa nomira, kad viņam bija tikai sešpadsmit gadu. Brālis ieteica mēbeļu tapsētāja amatu, ko apguva pats. Reinholdam saglabājusies fotogrāfija, kuņā redzams, kā smejošs puīšu bariņš pa Aizsargu ielu zirga vietā velk ratus, piekrautus ar Tiesas nama pasūtītajiem – smalkām, ar ādu pārvilktām mēbelēm. Mācekļiem par darbu neviens nemaksā, turklāt visbiežāk uzdod tādus, kuņi meistaram pašam nav tie tīkamākie – plēšot nost vecām mēbelēm drānas, sacēlās putekļu mākonis. Taču varbūt jau Laimasmāte Reinholdam šūpulī ielika praktiskus talantus – pacietību, kārtības mīlestību, precīzītāti, gaumes izjūtu, un tie ļoti nodereja. Darbā viņš norūdījās, rokas kļuva stipras. Strādāja visi brāļi un māsas, par dzīvi nebija jāšūdzas.

Tagad no prāvās ģimenes dzīvi vairs tikai divi – māsa Marija Cēsīs un Reinholds Kalifornijā.

Visstiprākais balsts

Edīti, meiteni, kas vēlāk kļuva par Reinholda sievu, viņš satika agrā jaunībā. Turpat Ūnijas ielas otrā pusē viņa grozījās – stingra tēva izdarīgā meita. Skaistā meitene izgāja pie cita... tomēr liktenis lēma, ka viņi bija kopā – pēc tam, kad Edītes vīrs bija gājis bojā, kad nācās gaidīt gadu, kamēr viņu izsludināja par mirušu.

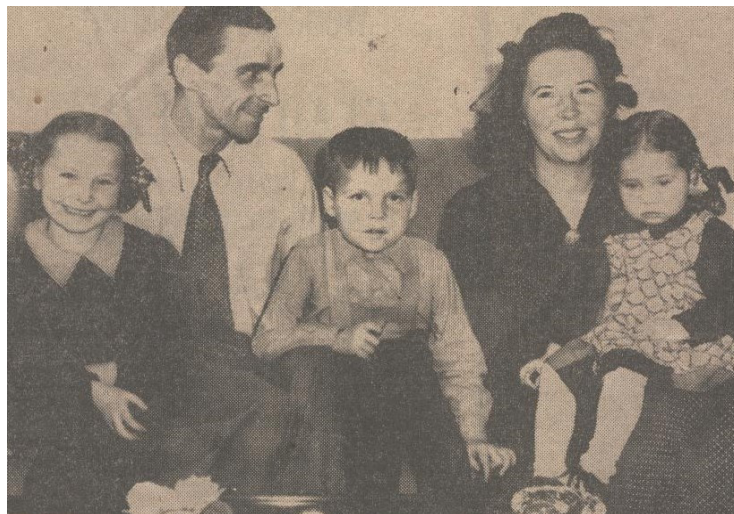
Jaunajam Daņilovam arī bija jāuzvelk kaņavīra mundieris, jāatstāj sieva un mazā meita Maija. Dēls Jānis piedzima, kad viņš kopā ar citiem 19. divīzijas vīriem brida Volchovas purvus.

Kaņa ārprāta šausmīgajā pasaulē ne viens vien cilvēks palika dzīvs, jo kaut kur tālu viņu ļoti stipri gaidīja mīļotie cilvēki... Reini gaidīja!

Pēdējais ierocis latviešu zēna rokās bija franču šautene ar septiņām lodēm. Kopā ar cīņas biedru viņš to ielidināja krūmos un devās meklēt savējos. Bēgļu nometnes dzīvi nez vai vērts atstāstīt – tā jau aprakstīta neskaitāmās grāmatās.

Turpināšu Daņilovu likteņstāstu no brīža, kad viņu ģimene, kuņā bija jau trīs mazuli, ieradās Venturā.

Tieši viņi bija pirmie latvieši, kuņi ieceļoja šajā apriņķī.

No kreisās: Maija, Reinholds Jānis, Edīte, Laima

Ģimenes fotogrāfija ievietota Venturas apriņķa laikraksta *Ventura County Star-Free Press* 1949. gada 2. maija numura pirmajā lappusē. Laikrakstā vēstīts, ka ģimeni sagaidīja Venturas Trīsvienības luterāņu baznīcas mācītājs Leonards Hultgrens un Karls Treibergs. Viņi apmeklēja baznīcu, iepazīšies ar draudzes locekļiem un apskatījuši savu jauno dzīvokli *Fraser Lane*. Atvestas mēbeles un citas dzīvei nepieciešamas mantas, ko ziedojušas palīdzības organizācijas un atsevišķi cilvēki.

Margareta, jaunākā meita, kas dzimusi jau Amerikā, rāda sadzeltējušu laikrakstu numurus, kuņos var lasīt gan par Reinholdu un viņa darbu, gan bērnu talantiem – Maija dzied, Laima spēlē teātri, Margareta zīmē. Šajos pašmāju mūzeja fondos neatradu neko par Jāni, bet par viņu stāsts būs visgaņākais.

Daņilovu ģimene Vācijā 1946. gadā

Kur palikušas atmiņas?

Bija rīts, kad kuģis *General M. L. Hershey*, uz kuŗa kopā ar citām pārvietotām personām atradās arī Daņilovu ģimene, tuvojās Ņujorkas ostai. Slavenā Brīvības statuļa un debesskrāpju rinda zēna acīm šķitušas gluži kā... rotaļietas. Dēls Jānis piebilst, ka grūti atšķirt to, ko stāstījuši vecāki, no paša bērības atmiņām. Atmiņā it kā pavīd aina no ceļojuma – viņi abi ar Maiju gājuši pēc maizes vai nesuši to tēvam (vīrieši mitinājās atsevišķi). Visu ģimeni smagi mocīja jūrasslimība, visstiprāk – tēvu. Saglabājusies 44 lappušu zaļa kladīte ar virsrakstu «Atstājot Eiropas krastu un pirmie iespaidi Amerikā». Diemžēl Edītes skaistajā rokrakstā aizpildītas tikai piecas lappuses.

«*Gronu* (osta netālu no Brēmerhāfenas – A. M.) atstājām 17. aprīlī, Lieldienu rītā. Laiks burvīgs! Pie debesīm neviena mākoņa. Reizēns saka, tas uz labu laiku.»

Nezinu, vai Jānis ir turējis rokā šo burtnīcu, bet tajā ir viens zīmīgs teikums: «*Mazie ieraudzīja pirmo jachtu, peldot pa upi. Tas tik bija Jancim brīnums.*»

Vēlāk bērni Amerikā dabūja redzēt daudz brīnumu, it sevišķi jau pēc badošanās bēgļu nometnē. Daudz gadu pēc skolas beigšanas kāda Jāņa klasesbiedrene atcerējusies – klasē sēdējis puika, kas nepratis angļu valodu! Tas puika – Jānis pats – to vairs neatceras. Puika auga, māsu pulciņā viņam vislabāk saskanēja ar trīs gadus jaunāko Laimu. Ar smaidu tagad var teikt – acīmredzot sāka izpausties vadītāja talants!

Sākumā, tikko ģimene ieceļoja Venturā, tēvs centās atrast mēbeļu tapsētāja darbu, ko strādāja dzimtenē, bet, lai par jaunu apgūtu amatu, nebija ne naudas, ne laika. Mājās gaidīja trīs mazie. Edīte pelnīja naudu, kā vien prazdama – lasīja augļus, šuva amerikānietēm drēbes, jo viņai bija īpašs talants – pietika tikai redzēt kādu modeli skatlogā, viņa tūlīt izgatavoja piegrieztni un tērps bija gatavs! Te pat lieki piebilst – māte apšuva visu ģimeni, meitas – līdz pat kolledžai!

Reinholds atstāja putekļaino mēbeļu gatavošanas darbnīcu un dabūja... ne mazāk putekļainu, toties svaigā gaisā – apelsīnu plūcēja darbu. Pēc gada viņa čaklums tika novērtēts – saimnieks viņam piedāvāja slaukt govīs, par ko maksāja vairāk. Reinholds pie govīm «nolauza» septiņus gadus, un ģimenei tika pulka labumu – piens, sviests, iespēja turēt vīstīņas un trušiņus. Šis darbs salīdzināms ar dzimtenes kolchoznieku verdzību, starpība tikai tā, ka Reinholds jau toreiz strādāja farmās, kādas tikai tagad tiek ieviestas Latvijā – ar slaukšanas telpu padziļinājumā centrā, kur lopi tiek iedzīti un slaucējam pie katra desmitreiz nav jāloka mugura. Ziemas rītos no saltuma bijis jātrīc, vasarās pat ar plānu krekliņu mugurā bijis par karstu. Darbs sākās sešos no rīta, trīsreizējā slaukšana beidzās ap vieniem naktī. Ticis līdz mājām, Reinholds

DKLB Informācijas biļetens 2007. Nr.1

varēja būt ne runas. Bija kaut kas jāmaina, tāpēc Reinholds uzsāka uzņēmējdarbību un līdz sirmam vecumam mazgāja logus. Līdz šim vēl neviens nav izgudrojis mašīnu, kas tīrītu logus. Taču mirdzošs logs ir katras firmas vizītkarte! Iespējams, ka viņš pievērsās šim darbam tāpēc, ka neprata angļu valodu. «Ar govīm runājot, daudz neko neiemācīsies,» Reinholds smiedamies nosaka.

Window cleaner a sparkling success Venturan not grumpy: he's just squinting

By Jane Nolan

ON THE JOB

Reinholds Danilovs may sometimes look a little glassy-eyed. It's understandable; all day long he looks at windows.

As a window cleaner, Danilovs takes a sharp interest in smudges and grime on plates of glass because it's his job to keep business windows sparkling. "I start at 5 in the morning, when there are more joggers than cars. It's nice and chilly and you can work harder," he said. But in winter, "your fingers get stiff" from the cold.

Among his weekly customers are the Automobile Club of Southern California, K-mart and the Saticoy Country Club.

"My eyes are trained to focus on the glass," the Ventura man said, not what is on the other side of the glass. For that reason, he sometimes fails to see friends who wave hello as they pass him. Since he never wears sunglasses on the job, he squints in the sunlight. This gives him a grumpy appearance, making people wonder why he is upset.

Danilovs called his job an "up and down" occupation because he spends so much time going from the ladder to the water bucket below.

He suffers from arthritis in his arm, so working in water isn't the best remedy. But exercising the arm may have staved off some of the side effects. He wears a copper bracelet on his left arm and believes that has helped.

The window cleaner has been in the business for about 20 years. Although the work is rigorous, it appears to have agreed with Danilovs, whose lean body, light brown hair and blue eyes belie his 60 years.

A native of Riga, Latvia, Danilovs came to America to make a clean sweep of his life. He and wife Edith

left their homeland after it was occupied by Russia in the '40s. In Germany they lived in a displaced persons camp for four years.

After his arrival in Ventura, he picked lemons, worked in upholstery and milked cows.

Although Danilovs works alone, he is far from lonely. People stop and question him as he works. They are curious about his work or they want to know what type of cleaner he uses on windows or they ask him how to find other buildings. He is also asked to do house windows, but he always refuses.

Sometimes, he said, he feels like an information directory.

If you ask him nicely, he'll tell you his secret for clean windows. If you badger him, he won't. He once used Spic 'n' Span, but then he switched to Basic H.

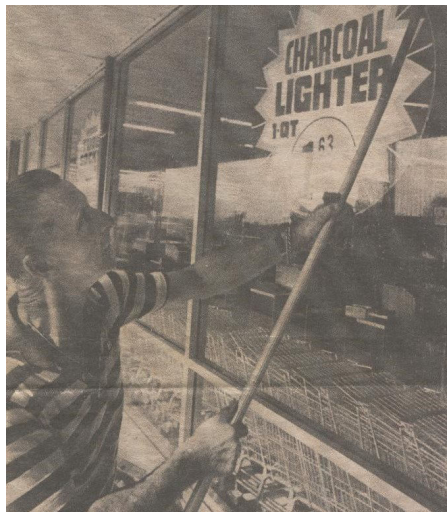
After eight hours of window cleaning, Danilovs still has the energy to clean the windows at home. His wife laughed when she explained, "It's too difficult" for her to do.

While windows are still a job to clean, things have become a little easier for Danilovs around Halloween time. He remembers there used to be more egg-splattered windows downtown than in recent years.

But Danilovs has a pet peeve. When architects design buildings, they don't take into consideration how the window cleaner will get to the windows. Sometimes they are not accessible by ladder or by dangling the window washer from the roof.

"How will they clean them?" asked Danilovs.

«Vista», 1980. gada. 2. augustā

Bērniem skola bija pavisam tuvu, govju farmas tuvumā. Pamazām ģimene krāja naudu, lai iegādātos māju. Jānis palīdzēja mājsaimniecībā, taču ar laiku viņš gribēja kļūt ekonomiski patsāvīgāks un kļuva par avīzzēnu. Avīzes, kā zināms,

jāpiegādā agri, kad skola vēl nav sākusies. Un Jānis varēja ne tikai iegādāt sev noderīgas mantas, bet tēvam, māju pērkot, iedot 200 dolaru. Tos dēlam pēc augstskolas beigšanas tēvs atmaksāja, atvēlot lietot savu veco automašīnu. Tēvs bērniem solīja – ja iemācīsities latviski lasīt un rakstīt – nopirkšu divriteni! Dēls vairs šo solījumu neatceras, bet divriteni gan, jo tieši ar to saistītas sekmes viņa uzņēmējdarbībā.

Nauda vienmēr ir kādās rokās...

Ar divriteni Venturas stāvkalnu ielās labi varēja izvadāt avīzes, un par to itin pieklājīgi maksāja. Ja vien kalnu mājās nebūtu suņu, kuŗi tajos laikos bezkaunīgi paplašināja savu apsargājamo teritoriju. Puika ar divriteni droši vien tos kaitināja. Reiz, pārvarot bailes, Jānis drošsirdīgi pagājis gaŗām kādam ne pārāk mīlīgam četrkājainim, nolīcis uz palodzes avīzes, mierīgi pagriezies, lai lēnām atgrieztos pie braucamā. Bikšu dibens palicis vesels, bet suns iekodis puikam tieši vaigā! Labi ieskatoties, rēta saskatāma vēl tagad. Jānim pasmaidot, to vairs neredz. (Gluži tāpat smaidos pagaist mūsu rētas, kas cirstas sirdī...)

Jānis laikrakstus izdalīja rīta pusē, naudu iekasēšanai vajadzēja vēltīt pēcpusdienas stundas. Tolaik tādu jēdzienu kā laikrakstu pasūtīšana vēl nepazīna. Visatsaucīgākie bija gados vecākie ļaudis, bet arī pārmēru runīgi – nereti viņu mājās simpatiskais un labi audzinātais zēns iekrita kā lamatās, jo vecīši centās puisim izstāstīt savus gaŗum gaŗos dzīvestāstus, pilnīgi aizmirstot, ka avīzzēns ieradies tikai pēc naudas...

Tā varētu būt puīša pirmā nopietnā mācība ārpus-ģimenes uzņēmējdarbībā – nauda allaž atrodas kādās rokās, un šīs rokas cenšas naudu neizlaist pat tad, kad darbiņš jau it kā padarīts. Reizēm Jānis uz naudu

varēja dabūt 75 centus stundā. Tais laikos tas bija vesels kapitāls!

Ticami neticamā pasaule

Rakstot šīs rindas, man priekšā uz galda pāris fotoattēli un vizītkarte, uz kuŗas rakstīts **John Danilovs, Ph. D.** Uz viena no attēliem redzams puisēns kopā ar vecākiem un māsu bēgļu nometnē Vācijā, ar papīra cepurīti galvā un pāris vienkāršām rotaļlietām rokās.

«Jā, es tiešām tikai tagad to atcerējos – sevi šajā bēgļu nometnē uz grīdas, es tajā brīdī sapratu, ka **es esmu**. Nekas īpašs nebija noticis, es vienkārši sapratu, ka esmu šajā pasaulē, jutu sevi tajā,» stāstīja Jānis, mums sarunājoties Jāņa un Džudītes Daņilovu mājās Fēniksā aizvadītajā Pateicības dienā.

Es, protams, ticināju genu pētnieku par dzimteni, Latviju, vai viņš ko atceras?

Par bērniību diemžēl pilnīgi neko... Dzimtenē Jānis viesojies divreiz, un droši vien vispilgtāk atmiņā iespiedies brīdis, kad viņš, būdams jau zinātnieks ar bārdu, 1988. gada vasarā kopā ar tēvu izkāpa no tūristu autobusa pie viesnīcas «Latvija» un viņus sagaidīja cilvēku piecdesmit, visi ar ziediem rokā. Tie bija viņa radi... Viņa asinsradinieki. Viņa dzimtas genu informācijas nesēji...

Jau 25 gadus Jānis Daņilovs ir direktors Imūnģenētikas laboratorijā, no tiem 17 gadi aizvadīti darbā Fēniksā (viņš ir arī identiskas laboratorijas vadītājs Lasvegās), orgānu pārstādīšanas centrā **DONOR**.

Jānis uz labās rokas rādītjpirksta nēsā Nameja gredzenu, tāpēc nereti kādā zinātnieku sanāksmē sveši kollēgas nākuši viņam klāt un uzrunājuši latviešu valodā. Diemžēl par savu darbu viņš latviski nespēj pastāstīt. Jāņa vadīto laboratorijā man bija iespēja iemest aci brīvdienā, kad tajā valdīja klusums, lai gan šāda iestāde darbu praktiski nepārtrauc. Arī šo brīvdienu laikā, kad Jāņa ģimene sēdēja pie skaisti klāta galda, kādam pacientam, kas gaidīja orgāna pārstādīšanu, Arizonas pavalstī uzsmaidīja cerība iegūt jaunu detaļu (nierī, plaušas, sirdi), jo laboratorija apstiprināja genu saderību!

Pasaki, kas ir tavi draugi!

Trīs Daņilovu vīriešu paaudzes ietekmēja kaŗš – Aleksandrs Daņilovs krita jauns Pirmā pasaules kaŗā, Reinholds Daņilovs «uzvarēja» Otro pasaules kaŗu un 15. decembrī svinēja savu 87. dzimunddienu, arī Jāņa Daņilova Vietnamas kaŗā iesauktos līdzaudzus kaŗa dievs nesaudzēja. Jānim pašam par laimi nebija jābrien cauri džungļiem un jācilā ieroči, viņš savu gadu «atsēdēja» stābā un pēc tam atkal varēja turpināt studijas.

Viņš ieguva doktora gradu Berklija universitātē Ziemeļkalifornijā, sešarpus gadu papildināja zināšanas Kalifornijas universitātē Losandželosā un pēc tam vēl Kolorado universitātes Imūnģenētikas laboratorijā. Īsti

«Izrāvu no bārdos pirmos sirmos rugājus un aizgāju uz pirmo stabilo darbavietu,» smejas Jānis šodien, kad visa bārda balta!

Šķiet, ka Jānim ir tikai trīs galvenie draugi, un tie visi jāraksta ar lielo burtu: Darbs, Džudīte un Daba. Viņš stāsta par abu mīluli – kaķenīti Čelsiju, kas bija ģimenes locekle 14 gadu: pat viņas baltmelnbrūno kažociņa krāsu izskaidro ar genu rotaļām. Kaķenīte tagad jau citos medību laukos, bet viņas klātieni ģimenē jūtama pat bez fotografijām pie sienas. Kamīnistabā uz silti baltā paklāja gul ķirškoka pelnu urniņa, uz tā – Čelsijas spēļu pelīte. Džudīte saviem tuviniekiem noteikusi – urniņu pēdējā gaitā viņa ņemšot līdzi.

Dabu sargā pat Daņilovu automašīna – viņi lieto vienu no jaunākiem toijotas modeļiem – *Prius*, ko darbina elektrība. Aiz ēdamistabas loga līdžās peldbaseinam ir putnu dārzs, aprīkots ar visjaunāko, ko nu punkt kopības industrija piedāvā – modernas barotavas, dzirdinātavas. Virtuves plauktā visparocīgākā vietā atrodas četras biezas grāmatas par putniem. Lai spārnotos draugus netraucētu, Jānis un Džudīte tos vēro ar binokli. Vienīgi kolibri dzirdinātava piekarināta pavisam tuvu logam. Kā apburta vēroju šos mazos dabas brīnumus – medus putniņus. Un nebeidzu gavilēt – neviens cilvēks nekad nepārspēs Dabas

brīnišķīgās genu kombinācijas!

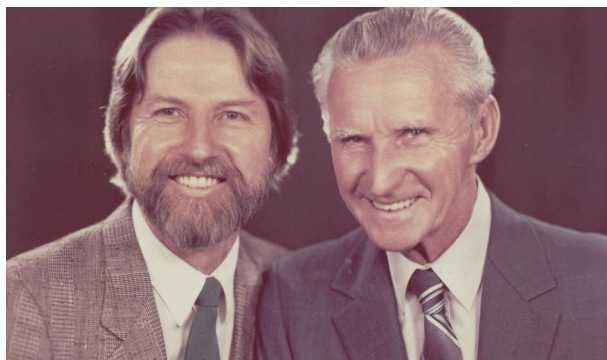
Domās atkal un atkal atgriezies pie šīs ģimenes likteņstāsta. Droši vien tikai retais līdz šim zināja, ka Reinholds Daņilovs filmējies pirmā «Zvejnieka dēla» masu skatos – viņš ir viens no deļotājiem ballē. Tieši it kā viņam par godu šo filmu rādīja Latvijas televīzija oktobrī, kad Daņilovi kārtējo reizi viesojās dzimtenē.

Domāju par Reiņa (tā viņu savējie vienmēr saukuši) gaŗo mūžu, kuŗā nozīmīga vieta ir tēva lomai. Es domāju par Paulīnes apdzisušajām acīm un to, ka viņas pastarītis, sirmais, kā ūdenszāle kustīgais Reinholds, pat visspilgtākajā saulē, pie auto stūres sēžot vai mazgājot mājas logus, nelieto saulesbrilles. Atceros man stāstīto, ka Edītes dzimtā bijuši vairāki mediķi, bet ārsta talantu, turklāt

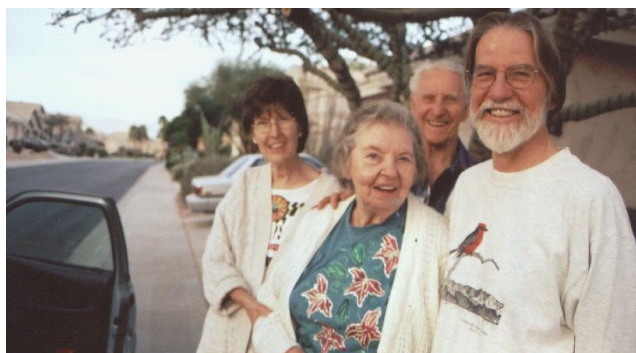
Izskolotie četri bērni kādreizējam rīdziniekam dāvājuši septiņus mazbērnus un divus mazmazbērnus. Nesen viesojos arī Reinholdu jaunākās atvases mājās. Margareta Daņilova strādā par grāmatvedi, viņa sakārto arī tēva «papīrus». Pie Jāņa un Džudītes Daņiloviem mēs tītara cepeti griezām un ēdām, lietojot sudraba galda piederumus. Margaretas un Pētera Rodžeru mājās viss notiek vienkārši un nepiespiesti. Arī te valda daba – virtuves stūrī septiņos būros čivina dažādu šķirņu papagaiļi un pa pagalmu klejo kaimiņu kaķenīte, kas mainījusi dzīvesvietu. Savos jau solidajos gados Margareta un viņas dzīvesbiedrs, kamēr mazbērnu nav, aizrāvušies ar kolekcionēšanu – sievai patīk spāres, vīram pandas, un simtiem šo dzīvnieku attēlu rotā daudzus jo daudz mājturības priekšmetus. Laima Blaufūsa dzīvo Vestvudā, Ziemeļkalfornijā, un strādā skolas bibliotēkā, Maijas dzīvesvieta ir Sanfrancisko, viņa ir skolotāja.

«Visiem bērniem esmu parādījis Latviju!» ar neslēptu lepnumu stāsta Reinholds.

«Bet es Džudītes dēla kāzām cepu pīrāgus,» klusi piebilda Rita. Par Ritu jāraksta atsevišķs stāsts, jo viņa Reinholda dzīvē ir kā otrā elpa. Viņš pats kāzu 15. jubilejā izteicies vēl skaistāk, bet nevaru to citēt, Reinholds neatļauj. Lai tā arī būtu.

Jānis un Reinholds Rīgā, 1988. gada vasarā

Džudīte, Rita, Reinholds, Jānis Daņilovi Fēniksā, Arizonā

Vai zinājāt?

Viens no vislabāk glabātiem noslēpumiem ir, ka gandrīz katru gadu notiek latviešu slēpotāju sabraukums ASV rietumu kalnos. Caurmērā katru trešo gadu tas notiek Kalifornijā, *Lake Tahoe* dienvidu galā.

Nedēļu ilgo sabraukumu jau gadu desmitiem marta pirmā vai otrā nedēļā rīko Čikāgas latviešu slēpotāju klubs. Dalībnieki mēro ceļu no visas Amerikas, Kanadas, dažreiz pat no Latvijas un citām zemēm. Slēpotāji apmetas kopējā viesnīcā, kur rīkotāji iepriekš sarunā cenu atlaides. Parastii ierodas ap 50-60 slēpotāju, bet dažreiz bijis pat 100.

Pirmā vakarā kādā no viesnīcas istabām notiek iepazīšanās, ir uzkodas, atspirdzinājumi, tiek daudz dziedāts. Tad arī norunā, uz kuŗu kalnu nākamā dienā dosies slēpot, kā arī izplāno pārējo nedēļu. Slēpotāji bieži sadalās pa grupām un katra grupa izvēlas slēpošanas vietu. Nav nekā obligāta, var slēpot, kur vēlas, bet reizēm, kad bijuši vairāk slēpotāju, viņi autobusā dziedādami dodas uz kādu netālu kalnu. Kādreiz notikušas slaloma sacīkstes, kuŗās piedalās gan iesācēji, gan lietpratēji, jauni un veci. Tūlīt pēc sacīkstēm turpat kalna galā dalībnieki iedzer glāzi vīna.

Vakaros pēc slēpošanas notiek saieti, nereti kādam ir dzimundiena vai cita svinama diena. Tādās reizēs ilgi skan jautras dziesmas. Nedēļas

vadītājs pie mikrofona ar humoru iztirzā nedēļas piedzīvojumus un novērojumus kalnā. Vienmēr ir turpat uz vietas sagatavoti priekšnesumi, godalgas, un, protams, atkal notiek dziedāšana.

Daudzi, kuŗi šo noslēpumu ir atklājuši, piedalās visos sabraukumos, kur var krietni izslēpoties, iepazīties, iegūt jaunus draugus. Šādi sabraukumi ir ļoti veselīgi miesai un garam! Kāpēc no rietumkrasta nav daudz vairāk dalībnieku? Iepriekšējais sabraukums *Lake Tahoe* notika 2006. gada martā, bet 2007. gadā no 3. līdz 10. martam notiks Kanadā, Banfas pilsētā Britu Kolumbijā. Apmešanās būs *Banff Caribou Lodge*: www.bestofbanff.com/bcl/

Sīkāku informāciju var iegūt, sazinoties ar Pēteri Plūmi, tālr.: 312- 981-4065, e-pasts: pplume@aol.com
Visi aicināti piedieŗoties!

Detektīvdarba panākumi

Latviešu namā pie sienas atrodas palielināta fotogrāfija, uz kuŗas redzami pirmā Rietumkrasta jauniešu salidojuma dalībnieki no Dienvidkalifornijas, Ziemeļkalifornijas, Oregonas un Vašingtonas pavalsts 1952. gada 4. jūlijā Sanfrancisko. Šo fotogrāfiju palielināja un pie sienas savulaik piekāŗta nama uzraugs Imants Tilgass. Nolēmu izdibināt šo jauniešu vārdus, kas izrādījās īsts detektīva darbs. Fotogrāfija pa e-pastu tika nosūtīta vairākiem, kuŗi paši piedalījās šajā salidojumā – Helēnai Hofmanei Losandželosā, Ojāram Cellem Rīgā, Vijai Raudai uz Oregonu, Brigitai Siliņai un Rasmai Bīnai uz Sanfrancisko. Ar viņu palīdzību gandrīz visas fotogrāfijā redzamās personas ir identificētas.

Droši vien katram ir gadījies lauzīt galvu, skatoties agrāko gadu fotogrāfijas, mēģinot atcerēties, kas tie par cilvēkiem, kuŗi attēlā redzami vai kur un kad fotogrāfēti. Tāpēc ieteicams vienmēr uzrakstīt gadu un personu vārdus, jo varbūt bērni vai mazbērni vai pat sveši cilvēki kādreiz vēlēties tos zināt.

Dziesmuspēles

«Eslingena» videofilma

ieskaņota Latvijas Nacionālā teātrī 2005. gadā; videofilmā stāstīts par mūsu tautas likteņgaitām, Otrā pasaules kara beigās atstājot Latviju un pēc kara ilgu laiku mitinoties bēgļu nometnēs kara izpostītajā Vācijā; laba dāvana amerikāņu draugiem, jo tekstam un dziesmām ir tulkojums angļu valodā, ko iespējams ieslēgt un izslēgt; otrā tvartā var vērot skatus aiz priekškara 2½ stundas garumā.

Videofilmu var pasūtīnāt, rakstot:
Edvīns Rūsis

31 Laguna Woods Dr.
Laguna Niguel, A
92677

Videofilmas cena \$35

DKLB biedru gadskārtējā pilnsapulce

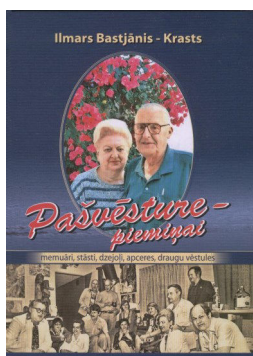
Notiks svētdien, 11. martā plkst. 12.30 latviešu nama otrā stāvā Ināras un Alfona Reina piemiņas istabā

Darba kārtā:

- Sapulces vadības vēlēšanas;
- 2006. g. pilnsapulces protokola nolasīšana;
- Priekšnieka ziņojums par darbību 2006. gadā;
- Kasieŗa pārskats par 2006. gadu;
- Revīzijas komisijas ziņojums;
- DKLB 2007. gada budŗeta pieņemšana;
- Valdes locekļu un revīzijas komisijas vēlēšanas;
- Daŗādi jautājumi.

DKLB valde

«Liktenstāstu» apgādā Latvijā ar draugu atbalstu iznākusi Ilmara Bastjāņa atmiņu grāmatas trešais sējums «Pašvēsture – piemiņai» Pasūtījumus pieņem: Jānis Taube
1700 Malcom Ave., Apt. 101
Los Angeles, CA 90024
Cena: \$12.00 plūs \$3 sūtīšana

Lietuvieŗa un igauņa firma sūta uz Latviju un piegādā personiskus un komerciālus saiņus (arī auto, mēbeles, māsaimniecības piederumus u. tml.). Saiņus pieņem svētdienās no plkst 10 līdz 12 pie Losandŗelosas latvieŗu nama 1955 Riverside Dr. Uz Latviju saiņus izsūta reizi mēnesī; \$1.15 par mārçiņu, nav svara ierobeŗojuma; cena par katra saiņa nogādāšanu Latvijā jebkurā vietā – \$9.75.

Areex International Trading Co sekmīgi darbojas 14 gadu un saiņus uz daŗādām Eiropas valstīm sūta jau astoņus gadus.

Izīņas: 1-310-549-3900 vai: 1-323-666-0248;

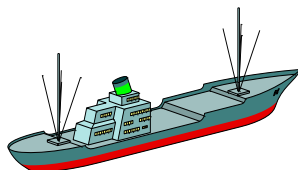
kabatas tālr.: 1-323-401-5378

e-pasts: info@areex.com

Firmas mājaslapā:

www.areex.com

iespējams pārbaudīt saiņa atraŗanās vietu)

Piemērotu dāvanu jebkuram gadījumam var atrast galerijā *Baltic Crossroads*
3929 Fountain Ave, Los Angeles CA 90029
Tālr.: 323-664-6216; kabatas tālr.: 818-635-9961
e-pasts: ariragana@aol.com

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA

PĀRDOŠANA
UN PIRKŠANA
PALĪDZĪBA,
PĀRCELOTIES
UZ CITU DZĪVESVIETU

(jebkur AMERIKĀ

vai uz LATVIJU)

Bezmaksas konsultācijas: Mājas vērtības noteikšana

daŗu stundu laikā; Tirgus tendenŗu analīze; Kvalifikācija aizņēmumiem māju pirkšanai; Aizņēmumu pārfinancēšana; Nodokļu jautājumi; Family/Living Trusts; jautājumi par pārbūvēšanu un uzlabošanu;

Mājas sagatavošana pārdošanai, u. c.

Ikvienu laipni konsultēs un palīdzēs nokārtot darījumu nekustamo īpaŗumu eksperts

MĀRTIŅŠ LEIKARTS (310) 717-7577

martin@shorewood.com

www.shorewood.com/martin

VELGA LAUDURGA
REALTOR®
vlaudurga@yahoo.com

Prudential

California Realty

1625 W. Glenoaks Blvd.
Glendale, CA 91201
Bus 818 476-3000 Ext 3237
Cell 818 640-4020 Fax 818 241-6125

An independently owned and operated member of The Prudential Real Estate Affiliates, Inc.

Masiere Inese Zaļkalne
Burbank Spa & Garden
2115 W Magnolia Blvd.
Tel.: 818-845-1251
www.burbankspa.com

LANDMARK
PRINT©
PRINTING • COPYING • DESIGN

Peter BRECKO

14762 Ventura Blvd., Sherman Oaks, CA 91403
818.783.4900 • fax 818.783.4395
LandmarkPC@sbcglobal.net

Redzēts, dzirdēts, lasīts, novērots, saklausīts, pamanīts

■ Edvīns Rūsis nesēn intervēts Latvijas Radio 1; viņš stāstīja, kā notika dziesmuspēles «Eslingena» iestudēšana. Dziesmuspēle tagad ieskaņota tvartā, tai ir uzraksti angļu valodā un tā ir laba dāvana amerikāņu draugiem. Daigas Mazvērsītes radiointervija ar Edvīnu dzirdama mūzikas žurnālā «Gamma» 2006. g. 9. decembrī plkst. 11.06 vai plkst. 00.05.

<http://www.latvijaradio.lv/program/2006-12/index.htm>

Laikrakstā «Vakara Ziņas» 2006. gada 21. decembra numurā ievietots Unas Gričkevičas raksts «Edvīns Rūsis *Eslingenu* iemūžinājis DVD».

■ Ansis un Ingrīda Muižnieki janvārī devās uz Floridu, lai izvairītos no aukstuma, kas nelabvēlīgi ietekmē veselību, un palikšot Floridā līdz martam. 13. decembrī Andras un Nila Muižnieku mājās notika Andras klavier spēles audzēkņu koncerts. Viņai esot 25 skolēni, koncertā piedalījās 12. Tādi koncerti viņu mājā notiek divreiz gadā, tos ierodas noklausīties skolēnu vecāki un citi ģimenes locekļi. Anša mazmeita Milēna mācās spēlēt klavieres, Laila – vijoli. 16. decembrī Ingrīda un Ansis Muižnieki rīkoja Ziemssvētku ieskaņas sarīkojumu 60 personām. Muižnieki māju Floridā labprāt izīrē.

■ Valdis Pavlovskis pērn bija uzaicināts teikt svētku runu 18. novembrī Latvijas valsts dibināšanas atceres aktā Saginavā un Detroitā, Mičigenas pavalstī. Viņa runas temats – ALAs politiskā darbība pēdējos krievu okupācijas gados. No 27. līdz 29. novembrim V. Pavlovskis piedalījās triju dienu konferencē sabiedrisko organizāciju pārstāvjiem «NATO pārveide jaunajā globālajā laikmetā» Melngalvju namā Rīgā. Šī konference notika līdztekus NATO dalībvalstu pārstāvju sanāksmei, kurā piedalījās daudzu valstu galvenās amatpersonas. Konferencē un NATO dalībvalstu pārstāvju sanāksmes dalībnieki, tostarp Valdis Pavlovskis saņēma dāvanu sainīti, kurā bija ietilpa cimdu pāris, Melnais balzams un liepziedu tēja. Interneta portālā *Habetrot* (Habetrota ir ķeltu vērpšanas dieviete, viņas simboli ir vērpjamais ratiņš, vilna, zirnekļu tīkls un astoņstūris) ar lielu sajūsmu aprakstījis, ka 300 adītāju, tostarp vairāki vīrieši, noadījuši 4500 cimdu pāru «siltai augsto viesu sagaidīšanai». Turpat ievietoti Latvijas visu četru novadu daudzi cimdu attēli, kā arī vienviet saliktie visi 4500 cimdu pāri.

«Ierosinājums darināt cimdus NATO dalībvalstu pārstāvjiem atjaunojusi adīšanas tradīciju, tā ir

starpniecību augstie viesi iepazīs Latvijas kultūru un etnogrāfisko ornamentu daudzveidību. Cimdi tāpat ir ne tikai Latvijas daļamata meistarību etnisko tradīciju atspoguļojums, bet arī diplomātijas līdzeklis. Ikviens cimdu pāris ir vērtība, visi kopā tie ir kā dārgumu lāde, kādu pasaule vēl nav redzējusi un droši vien nekad neredzēs,» vēstīts portālā *Habetrot*. Varbūt par šo vienreizējo notikumu pat tiks ziņots arī Ginesa rekordu

grāmatā?

Marija Vidnere-Ozoliņa

1907. g. 17. III- 2006. g. 9. XI

Marija Vidnere bija kurzemniece, dzimusi Skrundā, kur viņa pavadīja savu bērnību. Viņas vectēva brālis Vilis Vidners palīdzēja Ansim Lercham-Puškaitim krāt un pārrakstīt latviešu teikas un pasakas. Skolas gados Marija dzīvoja Rīgā, kur viņa beidza Zeltmaša Latvju drāmatiskos kursus. Pēc skolas beigšanas viņa kādu laiku strādāja VEFA rēķinvedībā, bet, kad nodibinājās Zemnieku drāmas teātris 1929. gadā, Marija Vidnere sāka strādāt tur un kļuva par šī teātra vadošo aktrisi. Zemnieku drāmas teātri 1940. gadā likvidēja, un Marija Vidnere, nu jau ar vīru aktieri Žani Ozoliņu, pārcēlās uz Liepāju un atkal tēloja galvenās lomas Liepājas teātrī. Viņas tēloto lomu skaits ir ļoti liels un viņa spēja tēlot ļoti dažādās lomās, no atturīgas meitenes līdz kaislai mīlētājai, no lauku sievas līdz dāmai krinolinā. Trīs reizes mūžā viņa tēloja Matildi Blaumaņa «Pazudušajā dēlā» – Zemnieku drāmas teātrī, Liepājas teātrī un gadus vēlāk trimdā Grandrapidos.

1944. gadā Ozoliņi devās bēgļu gaitās un nonāca Vācijā, kur arī Fišbachas nometnē viņa darbojās uz skatuves, šoreiz vairāk raksturlomās. Vācijā palikšanas nebija, un Ozoliņi ar diviem dēliem, 14 gadus veco Māri un 5 gadus veco Egīlu 1950. gadā ieceļoja Amerikā un apmetās Grandrapidos, kur tai pašā gadā viņi zaudēja ģimenes galvu. Žanis Ozoliņš mira ar sirdstrieku tikai 45 gadu vecumā. Marija Ozoliņa sāka

Dēli pieauga un aizritējušā gadsimta 60. gadu sākumā pārcēlās uz Losandželosu, lai turpinātu studijas, un Marija pārcēlās viņiem līdzi.

Pirmo reizi redzēju un dzirdēju Mariju Ozoliņu vēl sen, pirms mūsu latviešu nama uzcelšanas, kādā Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojumā *Patriotic* namā *Figueroa* ielā, kur viņa Bārtas tautastērpā deklamēja Veltas Tomas dzejoļus. Rietumkrasta 1970. gada dziesmu svētkos Biltmora viesnīcā viņa tēloja Johannu Elīzabeti Zīverta lugā «Minchhauzena precības» Viļa Lapenieka režijā. Tā laikam bija pēdējā reize uz skatuves lugā, bet deklamēt dažādos sarīkojumos Marija Ozoliņa neatteicās vēl daudz daudz vēlāk, piemēram, 1984. gada 11. novembrī Miera draudzes rīkotajā 1918. gada 18. novembra piemiņas ieskaņas sarīkojumā viņa skandēja Māras Zālītes un Vitauta Ļūdēna dzejoļus. Vēl savā 95. dzimundienā 2002. gadā Losandželosā Marija Ozoliņa iepriecināja baznīcas pagraba zālē sapulcējušos apsveicējus ar Viļa Plūdoņa dzejoļiem.

M. Ozoliņa allaž bija optimistiska, draudzīga, laipna, nekad ne par ko nesūdžējās. Jaunākais dēls Egīls Ozoliņš ir Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes ērģelnieks, un Marija labprāt nāca viņam līdz baznīcā un skaisti dziedāja. Apsveicēji viņas 99. dzimundienā priecājās, ka viņa ar staltu augumu bez spieķa staigāja augšā un lejā pa kāpnēm. Mēs jau gaidījām, ka 2007. gada martā svinēsim viņas simto, bet viņa krita un lauza gūžaskaulu. Operācija gan labi izdevās, un viņa bija salāpīta, bet sirds tomēr neizturēja. Viņa aizgāja

Māra Ozoliņa aiziešanas mūžībā ar plaušu vēzi un piecus mēnešus pirms viņas pašas simtās dzimundienas.

Marijas Vidneres-Ozoliņas mirstīgās atliekas tika pārpelnotas, un viņas piemiņas dievkalpojums notika 2006. gada 2. decembrī latviešu baznīcā.

Dievkalpojumu vadīja prāvests Dāvis Kaņeps. Ērģeles spēlēja Brigita Ritmane-Jameson. Lolita Lejiņa-Ball deklamēja Ārijas Elksnes dzejoli «Mātes aiziešana», Brigita Jerumane dziedāja Tāļa Valža komponēto «Pieminiet» un Cēzara Franka *Panis Angelicus*. Nelaiķes pelnu urna guldīta Mārim blakus Vestvudas kapos. Atvadu runā draudzes priekšnieks Jānis Lejnīks teica, ka mūsu ilggadējā draudzes locekle Marija paliks pie mums... Egīlā...

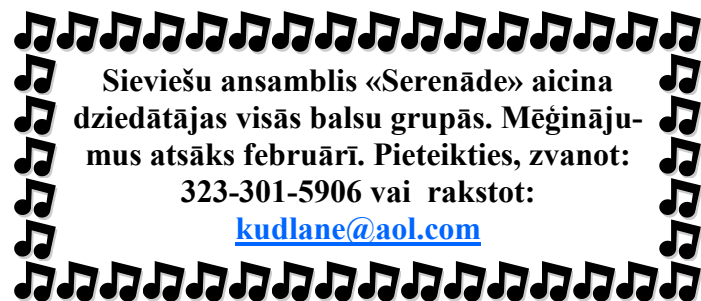
Helēna Hofmane

Sveicienus no Rīgas sūta Rūdolfs Pudurs

R. Pudurs atsūtījis čeku DKLB biedra naudas samaksai un ziedojumu kopīgam apsveikumam nākamgad, jo šogad viņa vārds tur «nodzisis».

Viņš raksta arī par likstu, kāda viņam atgadījusies: «Neesmu sevišķi ticīgs, mazāk māņticīgs un lētticīgs, tomēr nesen rūgti pievīlos. Manā kabatas tālrunī pienāca īsziņa, ka esmu laimējis 200 latu, ko varu izmantot zvanot bez maksas, lai es piezvanu uz numuru... Piezvanījis uzzināju, ka, lai saņemtu laimestu, man jānosūta divas sarunu kartītes katru par 12.95 latiem un divu dienu laikā es saņemšot atpakaļ 225.90 latu. Pabrīnījos, kāpēc man pie laimesta vēl jāpiemaksā, bet laikam mani iekārdināja tie 200 lati, un aizsūtīju, cik prasīts. No laimesta, protams, ne vēsts. Iekritu krāpnieku tīklos. Vēlu visiem laimīgu jauno gadu!»

Šķiet, Latvijas krāpnieki rīkojas tāpat kā gudrinieki Nigerijā – lai «dabūtu» miljonus, jāpaziņo konta numurs, kurā jāiemaksā kāda summa... Latvijā pieprasītā pagaidām vēl maza, taču ir zināms, ka ēstgriba rodas ēdot...

Sieviešu ansamblis «Serenāde» aicina dziedātājas visās balsu grupās. Mēģinājumus atsāks februārī. Pieteikties, zvanot: 323-301-5906 vai rakstot: kudlane@aol.com

Vilma E. Drumalde

1907. g. 30. XII. – 2006. g. 7. XI.

Mācītājs Dāvis Kaņeps 15. novembrī no Vitieras *Rose Hills* kapu kapličas izvadīja Vilmu E. Drumaldi, kas šķīrās no mums 7. novembrī, nesagaidījusi savu 99. dzimundienu. Daudzi šejienieši viņu atcerēsies no koncertiem, ko rīkoja to laiku koncertapvienība. Drumalda kundze bija aktīva šai koncertapvienībā un parasti sagaidīja apmeklētāju pie ieejas.

Nelaiķe guldīta *Rose Hills* kapos.

H. H

SANDIEGO LATV.
EV. LUT. DRAUDZE
Mācītājs Dāvis Kaņeps
611 Pruitt Drive
Redondo Beach, CA 90278
tāl.: 310-621-9572

Grace Lutheran Church

3993 Park Boulevard, San Diego, CA 92116

11. februārī plkst. 3.00 dievk.,
pēc dievkalpojuma kafijas galds.

Sandiego latv. ev. lut. draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdiņš

4576 Mississippi St. #6, San Diego, CA 92116; Tāl.:
619-299-3624;

e-pasts: janis@legzdins.com

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

Kasieris: Jāzeps Vingris

3627 32nd Str, Apt 4 San Diego CA 92104

Lūdzam draudzes nodevas un ziedojumus
rakstīt uz J. Vingris vārda un nosūtīt uz viņa adresi
www.sandiegodraudze.com vai

Darbs māju un logu tīrīšanas uzņēmumā
saulainajā Kalifornijā, Oranga County;
Iespēja nopelnīt \$400-500 nedēļā;

Apmāca tos, kuriem šajā
darbā nav pieredzes.

Lieliska iespēja baudīt
Kalifornijas jaukumus un strādāt
Sīkāka informācija:
949-588-5835 vai 949-290-3122

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA

Informācijas tālruni:
kasieris Roberts Virza – 626-966-6360
aizdevumi – Ilga Jankovska – 818-783-1437

Pašreizējās aizdevumu likmes

1. Paju (noguldījumu) nodrošinātiem aizņēmumiem līdz 5 gadiem par 4.875% APR*.
2. Jaunu auto iegādei maksimālais aizdevums \$30.000 līdz 6 gadiem par 5.5% APR.
3. Mazlietotu auto (ne vairāk kā divu gadu vecu) iegādei 75% no izmaksas, bet ne vairāk kā \$30.000 līdz 4 gadiem par 6.0% APR, līdz 5 gadiem par 6.5% APR.
4. Augstākas kvalitātes auto (vecāku par 2 gadiem) iegādei 75% no izmaksas, bet ne vairāk kā \$30.000 līdz 5 gadiem par 7.0% APR.
5. Caurmēra kvalitātes auto (vecāku par 2 gadiem) iegādei 75% no izmaksas, bet ne vairāk kā \$20.000 līdz 4 gadiem par 7.5% APR.

Ja aizdevuma pieprasītāja ienākumi un kredītvēsture nav saskaņā ar caurmēra prasībām, auto pirksanai varētu būt nepieciešams galvotājs, bet varam arī piedāvāt *competitive terms* biedriem ar izcilu kredītu.

6. Aizdevumi ar vienu vai diviem galvotājiem, ne vairāk kā \$10.000 līdz 5 gadiem par 9.5% APR.
7. Aizdevumi pret parakstu, ne vairāk kā \$5000 līdz 4 gadiem par 10.5% APR.

*APR – Annual Percentage Rate

Interesentus par nekustamo īpašumu hipotēkariem aizdevumiem lūdzam sazināties ar kredītsabiedrības aizdevumu pārstāvi. Atgādinam, ka daļējus vai pilnus papildmaksājumus var izdarīt katrā laikā bez soda maksas, tā dzēšot parādu ātrāk, bet šie papildmaksājumi neaizstāj kārtējos mēneša maksājumus, kas pēc likuma ir jāturpina. Noguldījumu dividendes tiek noteiktas katra pusgada beigās un pieskaitītas noguldījumiem. Pieprasiet informāciju par dzīvības apdrošināšanu uz noguldījumiem un aizdevumiem!

**NEVAIROSIM SVEŠU ĻAUŽU BAGĀTĪBU, BET GAN PAŠI SAVU –
NOGULDĪSIM UN AIZŅEMSĪMIES NAUDU PAŠI SAVĀ KREDITSABIEDRĪBĀ!**

Dienvidkalifornijas latviešu kredītsabiedrības valde

Izdevīga iepirkšanās tīmeklī

Vairāki tautieši pamanījuši, ka man ir citi spēkrati, un interesējušies, vai tie jauni, kādas markas un droši vien ir mazliet pārsteigti, kad pastāstu, ka tie pirkti tīmeklī. Tiesnese Merilina Milliana (Marilyn Millian) kādā savā televīzijas tiesas pārraidē, uzzinājusi, ka viens no strīdniekiem auto nopircis tīmeklī, ļoti brīnījās un jautāja, kāda velna pēc tad tā jādara.

Internetā tagad var nopirkt visu iespējamo un pat neiespējamo, un varbūt ir cilvēki, kuŗi uz parastiem veikaljiem nemaz neiet, bet visu nepieciešamo iegādājas tīmeklī. Interneta portālā *e-bay* ir arī izsoles, kuŗās, ja pamanās, daudz ko var dabūt krietni lētāk. Iespējams, ka viegli var arī nonākt atkarībā, jo tas ir tāpat kā laimētavā (jeb zaudētavā) – ja reiz sāc, tad nevar beigt...

Agrāk es braucu ar 1972. gada toijotu (tā vēl ir) un 1985. gada kadiljaku. Arī tie bija pirkti lietoti, toijota jau tagad skaitās antīki spēkrati. Reiz es ar to aizbraucu norunātā vietā pie «Holivudas bļodas», lai tiktos ar kādu iebraucēju no Latvijas. Viņa pirmie vārdi: «Jums nu gan ir necils auto!» Atbildēju, ka man nav svarīgs auto izskats un marka, galvenais, lai varētu ar to braukt un spēkrati labi ripotu.

Ar laiku kadiljaku arvien grūtāk bija iedarbināt, un no kādas auto pārdevēju firmas izsolē internetā nopirkām lietotu kadiljaku. Tīkotāji bija vairāki, bet mēs viņus pārsolījām. Šis ir 2001. gada kadiljaks, to atveda no Indianas. Auto maksāja 7700 dolaru plūs nodokļi, atvešana – 800 dolaru. Tas nav jauns, kāds ar to jau nobraucis 75000 jūdžu, bet ir labi uzturēts. Sākumā šķita, ka tam ļoti jūtīgi bremzes un gāzes pedāļi, pie tā bija jāpierod. Tāds jauns auto maksā vairāk nekā 40 000 dolaru. Tam ir visādas funkcijas, kas man gan liekas pilnīgi nevajadzīgas un kuŗas es droši vien nekad nelietošu un neiemācīšos lietot. Tas ir tāpat kā ar datoru – no visām tā funkcijām es lietoju labi ja 5%. Daudz kas ir automatisks, ta ka nebūs tik ļoti galva jalausa. Paies vēl labs laiks, kamēr izpētīšu, kā visa tur ir un nav.

Šiem spēkratiem motors ir ražots Anglijā, ātrumkārbā – Francijā, Vācijā fabrikā *Opel* tas ir salikts atbilstīgi kadiljaka firmas pasūtījumiem un atvests uz Ameriku. Vācijā šādus auto lieto policisti. Motoram ir seši cilindri ar trīs litru tilpumu, to dzen ar aizmugurējiem riteņiem. 17 collu riteņi ar disku bremzēm visapkārt. Jumts ir atveŗams, bet vēl neesmu izpētījusi, kā to var izdarīt. Visās malās ir skaļruņi kā kādā koncertzālē, var izvēlēties, kādu dažādo radiostaciju mūziku klausīties – klasisko,

roka vai ko citu, tikai jānospiež poga pie stūres, protams, var kaut kur ielikt arī tvartus, bet nez vai es tos daudz likšu. Braucot koncentrējos tikai uz braukšanu, un citam maz atliek laika.

Jāatzīst, ka man tomēr tādas kompjūterizētas automašīnas nepatīk. Laiku pa laikam iedegas lampiņas, ka nav tas, jāpārbauda tas. Vienmēr baidos, ka netikšu mājās. Nesen uz priekšējā paneļa parādījās uzraksts *fuel cap* – izrādījās, ka atskrūvējies vaļīgs benzīntvertnes vāciņš; citu reizi – ka vaļā bagāžas vāks, vai parādās burts S, jo biju ieslēgusi ātrumu, ar kādu brauc sacīkstēs. Un tad Džems izdomāja kaut ko uzlabot, viņš kaut ko pievienoja un atvienoja, un todien, mājā braucot, man bija jānobrauc no brīvceļa, par laimi tiku līdz kāda veikala stāvvietai, kur varēju piezvanīt, lai atbrauc un iztaisa, ka tieku mājās. Un vēl drīz pēc tam, kad auto atveda, tas piepeši apstājās tieši ielas krustojumā un nebija vairs iedarbināms. Autobraucēji gan ir nepacietīgi – skaidri redz, ka mirkšķinās signālugunis, bet taurē. Auto bija jāaizvelk uz kadiljaka remontdarbniču, kur apmainīja kādu elektronisku moduli un apgalvoja, ka otrreiz kaut kas tāds neatkārtosies. Nekas nebija jāmaksā, jo vēl bija garantija. Pirms dienas, kad bija nolemts auto reģistrēt un dabūt numuru plāksnes, ap pulksten diviem naktī atskanēja liels troksnis – kāds bija piebraucis tieši pie namdurvīm, labi, ka neiebrauca guļamistabā. Ārā sāka zibsnīties policistu kabatas lukturi, pa gaisu lidinājās hēlikopters. Policisti daudzījās pie durvīm un prasīja, vai tas esot mūsu auto. Viņi teica, ka tas esot zagts, bet zaglis laikam paspēja aizbēgt. Pagāja labs laiks, kamēr zagto auto aizvilka projām. Kaķi bailēs paskrēja zem gultas un ilgi nenāca ārā.

Vārdam «iepirkties» ir divējas nozīmes. Var doties iepirkties un iegādāties ko nepieciešamu, un var «iepirkties» – pērkot pievilties, kļūdīties, nopērkot ko nederīgu, samaksājot par daudz. Iepirkties un «iepirkties» iespējams visur – gan parastā veikalā, gan internetā.

Astra Moora

Katru gad' no jauna

Ziemsvētku vecītis visiem Losandželosas latviešu skolas skolēniem izdalīja dāvanas

Kādurīt Venturā pie tuvējā bērnudārza taurēdams apstājās ugunsdzēsēju auto, un bērni kārtīgās rindās ātri tika vesti no nama ārā. «Vai tiešām atkal kaut kas deg?» pie sevis domāju. Kalifornija ir sausa kā pulvermuca – televīzijas ziņās katru dienu stāsta par ugunsgrēkiem. Mans pārsteigums bija vēl lielāks, kad pie spožā auto sāna pamanu... Ziemsvētku vecīti pilnā uniformā.

Kaut ko tādu redzot Latvijā, man tūlīt viss būtu skaidrs – tā ir kārtējā akcija: bērnus brīdina nerotaļāties ar sērkokiem, nededzināt eglītēs svecītes, bet tikai elektriskās lampiņas. Par manu «gudrību» amerikāņu policistam un ugunsdzēsējiem ir ko izsmieties no sirds, viņi esot atbraukuši pavisam cita iemesla dēļ – uzklaut bērnu vēlmes...

Nezinu, vai arī Losandželosas latviešu skolas bērniem bija atbraucis ugunsdzēsēju auto, bet Ziemsvētku vecītis ar lielumlielo dāvanu maisu tik tikko tika iekšā pa durvīm! Bārdainā vīra uznāciens bija vienīgais, kas ģenerālmēģinājumā netika izmēģināts.

Ilze Nagaine visu Ziemas saulgriežu sarīkojumu bija tik pamatīgi izdomājusi, ka pietrūkst vārdu uzslavai. Sarīkojumu ar neatslābstošu interesi noskatījās arī tie tautieši, kuŗu bērni un mazbērni jau

Saules meita atgriežas jau 13. decembrī – Lūcijas dienā – un diena kļūst par vistas naga platumu gaŗāka! 17. decembrī, kas latviešu namā bērnu balsis skanēja īpaši skaļi, mātēm, tēviem un vecvecākiem acis mirdzēja neslēptā lepnumā: raiti rit latviskā valodiņa, dziesmas, dzidri skan stabules un simfōniskā orķestra cienīgi «ragi».

Šķiet, šajā sarīkojumā nama pārvaldes priekšnieks Jānis Taube un latviešu biedrības priekšnieks Ivars Mičulis varēja pārliecināties, cik varena maiņa viņiem aug! Tie, kuŗi diemžēl kādu attaisnojošu iemeslu dēļ līdz namam netika, par budējiem un citiem brīnumiem varēs tikai uzzināt no aplinkus avotiem. Visvairāk man jāsarūgtina klāt nebijušie gardēži – tādu tautisko ēdienu klāstu kā šoreiz ilgi vienkopus nebiju redzējusi. Čaklās māmiņas un vecmāmiņas bija sagādājušas cūkas šņukuru (no kuŗa gan daŗz bērns pat izbijās), zirņus ar speķi, diedzētus graudus, miežu bieŗputru, auzu ķīseli, kūpinātas zivis, biezu pupiņu viru, skāŗputru un piparkūkas, sklandurauŗus, pīŗagus utt. Daira Stumbre zirņu pikas sāka virpināt jau mazā gaismiņā, kamēr virtuve vēl stāvgrūdām nebija pilna ar citām saimniecēm.

Nora Mičule paspēja izcept desmitiem sklandurauŗu un vakarpusē vēl izmēģināt budēļu dziesmas.

Protams, tautisko garu vislabāk var izjust kopīgi ejot rotaļās, kad pārī sader liels ar mazu un vecs ar jaunu, ātrs ar lēnu un runīgs ar nerunīgu. Dienvidkalifornijas latviešu sabiedrību baudu jau otro mēnesi, un no allaž kustīgā bērnu kamola sāku izdalīt atsevišķas personas. Noras Mičules mazmeitiņa Mia ir tikai trīs gadus veca, taču droši iesaistās rotaļās. Otrās mazmeitas Ances sōlo dziedājumam klausītāji uzgavilēja jau adventa koncertā. Mazo saposto knīpu pulciņā izceļas Annija Tetere, viņai nekad nepietrūkst sakāmā. «Kas tas tāds?» viltīgi prasīju Annijai, kad divi pusaudži sirsnīgi nopūlējās, cauri zālei velkot palielu bluķi. «Ō, tas tāds koka žagariņš,» atvidzināja četrus gadus vecā gudriniece. Mazāko draiskuļu barā, kuŗi pat starp saklātajiem galdiem

«sunīšus», dvīņumāsiņas Aija un Ilzeatgādināja gulbju pāri. Berkoldu apdāvinātā trijotne tāpat kā Kārkliņu bērni Varis un Liene, šķiet, piedalījās visur. Manuprāt, Liene Kārkliņa atgādina Princesi Gundegu – viņa ir tik cēla, laipna un skaista! Mazais Vilis Zaķis neatlaidās no māmiņas, pat lielo dāvanu saņemot, bet Edītes Bekas mazdēls Kaidis, Annas Kudlānes pamācīts, prasmīgi darbojās ar mūzikas instrumentu, ko redzēja pirmoreiz. Daces Taubes (šķiet, viņa nespēj vien sagaidīt mazbērnus) rokās saldi aizmidzis gulēja visjaunākais dalībnieks – Aleksis Zaķis. Man, budēļu čigānietei, paveicās visvairāk, jo jau no paša rīta uzradās uzticams «čigānmeitēns Ringla» – Nagaiņu Adele un īsi pirms budēlišu uznācienu plāna vidū man jau bija

Bērnu pulkā bija arī kāds jauks pārtis – brālītis un māsiņa, Helēnas Skujas mazmazbērni, kuŗi pie Ziemsvētku vecīša devās rokrokā un saņēma vienu kopīgu dāvanu.

Katru gad' no jauna mūs pārsteidz Saulgriežu brīnums un mēs nebeidzam jūsmot par cilvēces skaistāko rotu – bērniem, mazbērniem, mazmazbērniem. Ne velti kāds gudrais ir teicis: bērni ir mūsu kapitāls, mazbērni procenti! Un kā tad novērtēt mazmazbērnus?

Tas varētu būt konkursa jautājums. Asprātīgākais atbildes autors saņems grāmatu apgāda «Likteņstāsti» balvu. Lūdzu biļetena lasītājus iesūtīt atbildi (rakstveidā vai pa tālruni) redaktorei. Asprātīgākās atbildes ievietos

Skolas saime dziedāja kopā ar budēļiem

Kaidis Beks iepazīnās ar meitenēm un īpatnēju mūzikas instrumentu

Aicinām ikvienu Dienvidkalifornijas latvieti kļūt par Amerikas latviešu apvienības biedru!

ALAs 56. kongress notiks 2007. gada pavasarī Čikāgā. ASV ir ap 90 000 latviešu izcelsmes iedzīvotāju, bet ALA ir apzinājusi tikai nelielu daļu no tiem. Diemžēl arī daudzi Dienvidkalifornijas latvieši nav ALAs biedri. Mūsu biedrība varētu uz kongresu sūtīt vairāk delegātu, ja Amerikas latviešu apvienībā ar biedrības starpniecību iestātos vairāk biedru. Kopīgi strādājot, mēs varam dot daudz, atbalstot latvisko izglītību un kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet visai latviešu sabiedrībai – šeit, ASV, kā arī Latvijā!

ALAs Biedru nozares vadītājs ir Marcis Voldiņš, e-pasts: mvoldins@aol.com; tālr.: 617-969-2310.

Arī šajā ballē tāpat kā pērn izveidojās vairāki ansambļi, kuŗu sastāvs mainījās. No kreisās: Nora Mičule, Baiba Graudiņa (no Latvijas), Jānis Taube, Jānis Lejnieks, Tālis Valdis, Aleksandrs Briška

Kopā ar Tāli Valdi un Noru Mičuli dziedāja arī Kārlis Millers un Daina

Prieks, ka Aleksandrs Briška beidzot atsaucās lūgumam neslēpt savu talantu un kādreiz uzspēlēt latviešu namā. Beidzot šis ilgi gaidītais vēsturiskais brīdis pienāca! A. Briškam pietika tikai iemest acis notīs, un tūlīt atskanēja melō-dija! Kopā ar T. Valdi un dziedātājiem skanēja lieliski! Bravo!

Lietuvas konservātorijas studente Anete Graudiņa nodziedāja vairākas dziesmas, apliecinot savu lielisko talantu. Varbūt Latvijas operā drīz būs jauna sōliste? Anete kopā ar māti Baibu Graudiņu atbraukusi ciemos pie Kārļa un Veltas Purmaļiem, un abas izmantoja izdevību sagaidīt jauno gadu kopā ar tautiešiem

Jaunais nama uzraugs Kriss Lūiss (Kris Lewis) pie molberta sēdēja pat vecgada vakarā, jo gatavojas savai gleznu izstādei februārī Santamonikā, *Bergamot Station*. Kriss uzvalkā ietērpās un pie pārējiem balliniekiem iznāca tikai kādu pusstundu pirms pusnakts.

Arta Stare jauno gadu latviešu namā sagaidīja jau pērn. Viņai balle patikusi, tāpēc ieradās arī šogad. Imants Gross toties bija atbraucis ciemos no Zviedrijas pie kādreizējās Minsteres ģimnazijas klasesbiedrenes

Latvijas valsts prezidentes apsveikums gadu mijā

Stāvot uz jaunā – 2007. – gada sliekšņa, novēlu visiem, lai nākamais gads būtu veiksmīgs, sekmīgs un nestu visiem kāroto un iecerēto!

Manuprāt, gads, kas beidzas ar 7, ir īpaši laimīgs, un es novēlu visiem, kam būs apaļa jubileja, lai tas būtu īpaši svētīgs un laimīgs gads.

Mēs mēram laiku pēc Saules ceļa, arī pēc Zemes ceļa Saulei apkārt, tāpēc gribu novēlēt, lai 2007. visiem būtu īpašs Saules gads, kurā Saule tāpat kā mūsu senčiem ir kā Visuma svētības simbols. Saule visiem spīd vienādi, un tās gaisma neatšķir bagātos no nabagiem un veiksmīgos no neveiksmīgiem. Tā pieejama visiem tāpat kā Visuma svētība, un tas ir kā pilnības rags, kam nav robežu, ko nevar izsmelt, kurā vienmēr ir kaut kas jauns un neatklāts. Es novēlu visiem justies tā, ka jūs paši sev esat saules un dzīvības koks, un lai Jaunajā gadā mums augtu spēks kā ozolam, kas sakņojas Latvijas zemē un smeljas spēku no zemes dziļēm, no zemes bagātības, lai augtu spēks no sava mantojuma kā latvietim, šīs zemes mantotājam, kas tāpat kā koks sniedz pret debesīm, savā dzīvē ir vienmēr gatavs augt, veidot dzīvi dažādāku, košāku, kuplāku tāpat kā koks, kas pavasarī izplaukst lapās. Tas ir vienmēr tas pats, bet nekad divas lapas nav vienādas, nekad divi zari neizaug vienādi.

Lai nākamais gads būtu jaunrades un dažādības gads, lai katra jauna diena nes jaunas izdevības, lai ikviens rod sevī spēkus un iespējas, lai viss, ko jūs uzsākat, laimīgi un sekmīgi beidzas un lai pēc katra padarīta darbu jums nāktu prātā desmit citi, tikpat diži, nepieciešami un svētīgi, bet galvenokārt – aizrāvīgi. Es novēlu visiem, lai 2007. gads viestu mājās laimi, mieru, satiecību, veiksmi darbā un vienmēr sajūtu, ka esat daudz bagātāki kā jebkad

Dievsēta Viskonsinā (19253 Bittersweet Ave., Warrens, WI 54666), kur ziemas saulgriežus svin un jauno gadu ik gadu sagaida pulciņš latviešu

Ko darīt ar Ziemsvētku eglītēm?

Reimaņu ģimene aicināja Zvaigznes dienā,
6. janvārī plkst. 5.00 atbraukt uz *Dockweiler Beach*, ņemt līdzi eglītes vai malku, segas, uz kā
sēdēt, un omulīgi pavadīt kopā laiku.
Varbūt tur var svinēt arī Jāņus?

Valdemārs Ancītis (1921-2006)

Pats

Dažs vaicā likteni par to, kas notiks rītu,
Kas notiks parīt un ko nesīs nākams gads,
To dara dažs. Bet laikam nedarītu,
Ja zinātu, ka dzīvi lemj sev katrs pats.

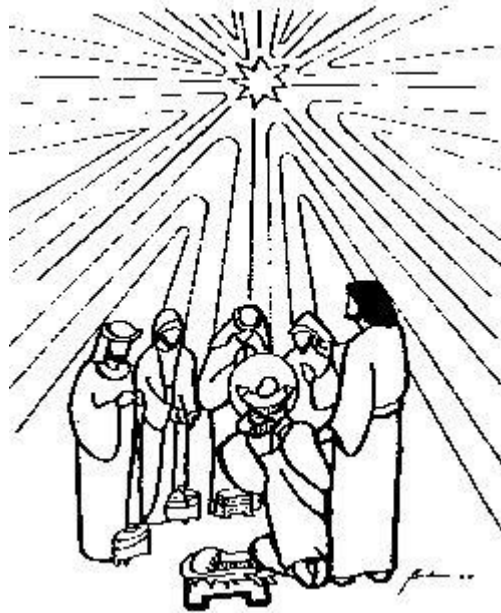
Ir velti skaitīt sapņu zivīm zvīņas
(Vecs ticējums, ka zvīņas – zelts).
Nekad nekas nav iegūstams bez cīņas,
Un tāpēc – taujājums ir velts.

Ir velti laimes liet no alvas vai no svina –
Vai krusts, vai gredzens iznāks, viss ir viens,
Ja pats tu nezini, tad vēl jo mazāk svins to zina,
Kāds nākamgad tev gaidāms pagrieziena.

Ir velti taujāt dievus, velti zīlēt –
Ne tāpēc, ka tā darīt būtu grēks,
Bet pašiem vajag mums ir nīst, ir mīlēt,
Jo visu mūsu dzīvi noteic tikai pašu spēks.

Un tāpēc nejaudājiet, kas būs rītu,
Kas notiks parīt un ko nesīs nākams gads,
To dara dažs, bet – droši – nedarītu,
Ja zinātu, ka likteni sev lemjam katrs pats.

Draudzes Ziņas

Ak, celies, topi gaismota, tu Dieva draudze svētā! Tavs Kungs nāk, tevi aprauga, tam esi saderēta! Nu gaisma aust, un laiks ir paust tā Kunga godu tautām, vēl dziļai tumsai ļautām. Vēl zemi apklāj tumsība un krēsla apsedz ļaudis, bet tavas gaismas spožumā tie jaunu vēsti paudīs. Jau brīdis klāt pie Dieva stāt.

Nevienam nebūs kavēt, būs Viņa godu slavēt! Visapkārt acis paceli, lūk, tumsība jau beidzas: No nāves ēnas pagāni jau ilgodamies steidzas, pie Tevis nāk, ar prieku sāk pēc Dieva gaismas dzīties un Dieva vaigu bīties! Tad celies, topi gaismota, tu mīlā Dieva draudze! Un atver vārtus līksmīga, tas Kungs tev bērņus audzē, ko valodās visdažādās Viņš sauc no zemes malām, no tālām jūras salām. Ak, celies, topi modrīga, no grēku miega raisies!

Tas Kungs nāk savā valstībā, to godāt, pielūgt taisies!

Lai ticībā un dedzībā tam kalpo, kas tavs drošums, tavs Pestītājs, tavs spožums!

(64) Jānis Neilands

DRAUDZES AMATPERSONAS

Prāvests **Dāvis Kaņeps**: 611 Pruitt Dr., Redondo Beach, CA 90278 (310) 621-9572
Dr. priekšnieks **Jānis Lejnieks**: 8682 Larthorn Dr., Huntington Beach, CA 92646 (714) 968-9992
Dr. sekretāre **Daina Ābele**: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 91775 (949) 443-5170
Dāmu kom. priekšniece **Liene Linde**: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244
Dāmu kom. kasiere **Viola Lācis**: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063 (805) 522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

janvāris

februāris

marts

Svētdiena

7 11:00

I sv. pēc Epifānijas
Vārda dievkalpojums

14 11:00

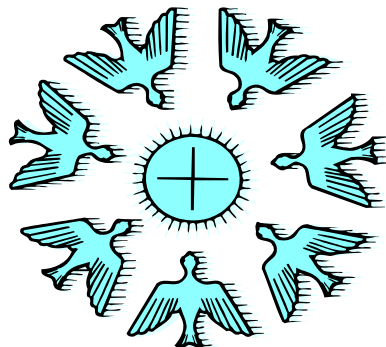
II sv. pēc Epifānijas
Dievkalpojums ar dievgaldu

21 11:00

III sv. pēc Epifānijas
Vārda dievkalpojums

28 11:00

IV sv. pēc Epifānijas
Dievkalpojums ar dievgaldu

Svētdiena

4 11:00

III sv. pirms Gavēņa laika –
Septuagesima
Vārda dievkalpojums

11 11:00

II sv. pirms Gavēņa –
Sexagesima
Dievkalpojums ar dievgaldu

18 11:00

Svētdiena pirms Gavēņa –
Esto mihi
Vārda dievkalpojums

25 11:00

Gavēņa laika I sv. –
Invocavit
Dievkalpojums ar dievgaldu

Dievkalpojumu kalendārā iespējamas maiņas. Par tām, ja tādas būs tiks pavēstīts nākamās draudzes ziņās.

Svētdiena

4 11:00

Gavēņa laika II sv. –
Reminiscere
Vārda dievkalpojums

11 11:00

Gavēņa laika III sv. –
Oculi
Dievkalpojums ar dievgaldu

18 11:00

Gavēņa laika IV sv. –
Laetare
Vārda dievkalpojums

25 11:00

Gavēņa laika V sv. –
Judica
Dievkalpojums ar dievgaldu

DRAUDZES DZĪVE

Ieejot 2007. gadā

«Bet bērns auga un tapa stiprs garā, pilns gudrības, un Dieva žēlastība bija ar viņu.»

Lūk. 2,40

Droši vien ikviens no mums pavadījis daudz laika, aplūkojot agrāko laiku attēlus – skaisti saliktās svarīgu ģimenes svētku, skolas izlaiduma, vasaras izbraukuma fotografijas u. tml. Tie, kuŗiem aug bērni, viņu portretus droši vien novietojuši redzamā vietā, lai ciemiņi tos pamanītu. Tāpat kā svētnīcā, šis svētbildes mums atgādina, ka paši augam līdz ar nākamo paaudzi.

Tāpēc liekas pavisam vienkārši saprast evaņģelista uzdevumu mums izklāstīt, kā attīstījās Kristus bērniņš – viņš auga, tapa stiprs garā un iemācījās dažādas gudrības. Ziemsvētku vakara dzimušā bērņā mēs redzam mūsu pašu bērnu attīstību fotoattēlos. Evaņģelista vēlme bija mūs iepazīstināt ar Kristu – cilvēku. Vēlāk tiks atklāta Kristus dievišķā daba, ar vārdiem un darbiem, kuŗi bija vareni. Patlaan pietiek ar to, ka neviens brīnums netiek parādīts vai neviena dziedināšana netiek veikta.

Tolaik pasaulei bija jāsamierinās ar gaidīšanu uz to spēku, kas atbrīvos no tumsības varas. Dievs galiliešiem vai jūdiem vēl nebija atklājies. Tad pienāca diena, kad viņš iesāka pildīt savu sūtību. Mūslaika pasaulei arī pietiks ar šo Lūkas apliecinājumu.

Mēs zinām, kar daudzi gandrīz vai pielūdza mūsdienu slavenības, turklāt viņiem nepietiek, ka noskatās filmas, bet viņi grib ielīst savu elku mājās, uzzināt visu, kas vien iespējams – ko viņi ēd, kādus apģērbus valkā, ko diendienā dara utt. Žurnālos tas viss tiek atspoguļots, un cilvēki, kuŗi sagādā ziņas par slavenībām un viņu skandalu, labi nopelna. Tā kļuvusi par veselu industriju.

Tāpēc, lai no tā visa atbrīvotos, lai mums pietiek Dieva vārds par Kristus bērņību. Mēs zinām, ka Dievs viņam bija veltījis savu žēlastību, kas viņu pavadīja visus viņa gadus, kamēr viņš dzīvoja zemes virsū. Kamēr viņš pats te atrada mājvietu pie mums.

Mēs arī no tā pārtiekam. No žēlastības uz žēlastību. Arī šim gadam pietiks. Āmen.

Jūsu mācītājs

Māsu draudzes

Palīdzība māsu draudzēm tiek turpināta, un tā ir atkarīga no draudzes locekļu un draudzes labvēļu ziedojumiem. Drēbes un apavus vairs nevācam, jo saņūsus vairs nesūtām. Tātad ļoti vēlamī ir naudas ziedojum.

Nesen mūsu māsu draudžu mācītājiem Latvijā nosūtījām Ziemsvētku sveicienus ar Edvīnu Rūsi un Silvijas Kurmiņas starpniecību. Ziemsvētku sveicienu kartītes arī ir nosūtītas visām astoņām māsu draudzēm.

Novembra Draudzes ziņās bija lūgums ziedot Neretas trūcīgo bērnu pusdienām. Atsaucoties aicinājumam «adoptēt» vienu bērnu uz veselu mācības gadu, pirmais ziedojums pienāca no Viskonsinas. Liels paldies Līlijai Strungei, kas turpina atbalstīt mūsu draudzes palīdzības darbu no tālienes. «Adoptēt» kādu bērnu pieteicās arī : Tamāra un Edvīns Rūši; Daina Ābele; Dziesma, Ēriks un Annija Teteri; Rita Ābele (saraksts ir pie Māsu draudžu ziņojuma dēļa baznīcas priekštelpā)

Ar \$112.50 ziedojumu uz veselu mācību gadu iespējams sagādāt siltas pusdienas vienam trūcīgam bērnam Neretas skolā. Arī mazāki ziedojumi ir mīļi gaidīti un augstu novērtēti, lai varam atbalstīt māsu draudzes Latvijā. Draudzes vārdā pateicos visiem par atbalstu.

Dievs lai svētī katru devēju, kas pēc savām spējām palīdz citiem.

A. Ābele

Ziedojumi māsu draudzēm

Helēna Hofmane \$52.50 (\$30 Dzidra Razevska-Upāne un \$22.50 Tatjana Tolstova)

Ziedojumi Marijas Vidneres-Ozoliņas piemiņai

(Latvijas 50 gadu Okupācijas mūzeja fondam)
Anna Ābele, Lolita Lejiņa-Ball, Ērika Bastjānis, Jānis & Dzidra Bitīte, Pārsla Blāķis, Helmūts & Edīte Brauķis, Roger Coudray, Ilga Jankovska, Kārlis & Klitija Kalējs, Egils Ozoliņš, Tālivaldis & Maija Paegle, Jānis Puriņš, Edvīns & Tamāra Rūsis, Biruta & Guntars Šulcs, Inese Tīsiņš, Sigrīda Upenieks, Viktors & Astra Vaits, Elza Veikens; kopā: \$1,100.00

Annas Tolks piemiņai ziedojuši

Tālis un Zīle Dumpis, Maija un Fred Wolf, Diāna un Vilis Zaķis, Biruta un Guntars Schultz, Anna Ābele,

DRAUDZES DZĪVE

2006. gada Ziemsvētku ziedojumi

Rita Ābele, Antonija Čakstiņš, Zenta Cīrulis, Ruth & Ronald Dexter, Eugene & Ayako Dored, Edgars & Rita Gernatovskis, Viktor Kerliņš, Valdis Ķeris, Jānis & Viola Lācis, Mirdza Lasmanis, Hugo Lācis, Baiba & Peter Mūrnieks, Tālvāldis & Maija Paegle, Arnis & Valda Richters, Gaida Rimša, Jānis & Linda Rosentāls, Inese Tīsiņš, Jānis & Dzintra Lejnieks, Sigrīda Upenieks, Harold & Britt Vējākāja, Gunārs Rēpiņš, Ērika Bastjānis, Zaķu ģimene, Biruta Mayer, Daina Bīriņš, Rota Šmits, Anna Teteris, Kārlis & Velta Purmalis, Rita Pētersons, Leo & Aira Veiss, Anna Ābele, Ērika Carter, Juris & Kate Riekstiņš, Pēteris & Valtrauta Simsons, Augusts & Ausma Lejnieks, Pēteris & Shannon Purmalis, Oto & Carol Tūbelis, Velta Nichols, Ilga Jankovskis, A. & L. Raisters, Guntis & Gudrīte Kuškēvics, Valentīns Miska, Arnis Tūbelis, Rolands Gudrups, Fred & Maija Wolf, Reinis & Margaret Krīgens, Pauls & Biruta Maldutis, Olga Kļaviņš, Anda Andersons, Aija Jostiņš, Ausma Blūmentāls, J. & E Vingris, Jānis & Dzidra Bīfītis, Edvīns & Tamāra Rūsis, Jānis & Velta Dambītis, Kazimirs Laurs, Līzīte Dumpis, Eduard Vanags, Edgars & Skaidrīte Jacobson.

Kopā: \$9317.00

(Saņemts līdz 2006. gada 17. decembrim)

Papildinājums:

Helmuts & Edīte Brauķis, Valentīns Dābols, Reinholds & Rita Daņilovs, Rota & Gunārs Boršteins, Nonita Priedītis, Peter & Dzidra Freiman, Aija & Egils Avots, Arnis & Sandra Tolks, Roberts & Elaine Virza, Gunārs Krūmiņš, Biruta & Guntar Schultz, Nora Mičule, I. Dižgalvis, Māra McPartland, Jānis & Anita Circenis, Ingrid & James Stern, Dace & Valdis Pavlovskis, James Moors, Aleksandrs & Helēna Hofmanis, Daina Ābele, Omula Pencis, Ārija Zīle, Viktors & Astra Vaitis, Charles & Luīze Gonja, Andrejs Treide, Ruta Karalius, Harijs Vinters, Nubar Sayarman.

(Saņemts 2006. gada 24. decembrī (\$1,340.00))

Kopā: \$11,227.00

Vislielākā pateicība visiem ziedotājiem!

DZIMUMDIENAS FEBRUĀRĪ

1. Irēna Zommers
4. Dziesma Teteris, Liāna Berkolds
5. Klitija Kalējs,
Aleksandrs Auzers
7. Grant Purmalis
8. Krista Circenis
9. Stefanīda Jansons
10. Maruta Taube
11. Shanon Purmalis,
Ruta Ratermanis
12. Vita Slaidiņa-Lee
13. Valentīns Miska, Silvija Putniņš
15. Jānis Zemjānis
19. Vineta Bomis
21. Jānis Bitīte, Kārlis Tolks
24. Nonita Priedītis
25. Rīta Daņilovs, Jana Freimanis
26. Valdis Vītols
29. Eric Smalstig

DZIMUMDIENAS MARTĀ

1. Maija Madison, Vilhelms Zaķis
2. Velga Krūkle
6. Olgerts Tešs
8. Jeannette Banga, Sarīna Ullis
10. Brigita Tešs
12. Laila Reimanis
13. Skaidrīte Jacobson
16. Anna Ozoliņš
17. Augusts Lejnieks
18. Pēteris Pētersons
21. Edgars Gernatovskis,
Pārsla Blāķis
22. Ilmārs Kersels, Tamāra Rūsis
27. Tālvāldis Paegle
29. Aija Jostiņš
31. Jānis Taube vecākais,
Maija Paegle, Ariana Vītols

*Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!
Draudzes mācītājs Dāvis Kaņeps
un draudzes padome*

DRAUDZES DZĪVE

STATISTIKA

Dievkalpojumu a datums	Dalībnieku skaits	Dievgaldnieku skaits	Kollekte	Skolas saimes dalībnieku skaits	Dievlūdēju caurmēra devums
11/12	33	23	\$282.10	34	\$8.55
11/19	73		\$567.00	20	\$7.77
11/26	21	15	\$235.00		\$11.19
12/3	30	23	\$180.50	17	\$6.02
12/10	250		\$695.00		\$2.78
12/17	20		\$199.00		\$9.95
12/24	198		\$1,134.00		\$5.73
12/31	?	?	?	?	?
Kopā	2131	490	\$13,910.10	610	\$6.53
caurmērā	43.5	21.3	\$283.88	25.42	

Mūžīgais Debesu tēvs, svētku laiks ir bijis jautrs, noskaņojums silts un cerību pilns. Tā noteikti nebija pirmajos Ziemsvētkos. Tu nāci pie mums kā viens no mums. Bet Jēzus ceļš bija cits. Viņam bija drosme aizstāvēt vājos, runāt, kā agrāk neviens nebija darījis, pasakot arī to, ko ir neērti dzirdēt. Viņa gaitas ir Tava griba. Palīdzī man atrast drosmi savā dzīvē, lai spētu sekot mudinājumam «ej un dari tu arī tāpat» (Lk. 10,37).

Tavs vēstnesis drošināja, teikdams: «Nebīstieties!»

Lai šis mudinājums un drošinājums mūs pavadītu, kad izejam jaunajā gadā. Āmen.

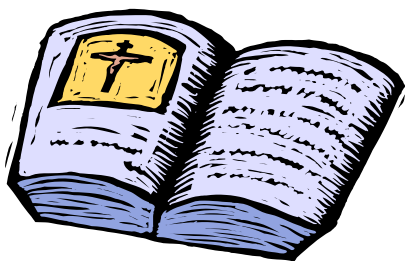
(No 2007. gada Baznīcas gadagrāmatas)

61 kg smaga Bībele

Kāds Indijas kristietis 123 dienās izgatavojis pasaulē biežāko ar roku rakstīto Bībeli. Grāmata, ko uzrakstījis 46 gadus vecais informātiķis Sunila Jozefs, ietver 1957 Jaunās derības pantus, tai ir 16 000 lpp. un tā sver 61 kg. Indietis Bībeli rakstījis katru dienu 6-7 stundas pēc darbdienas beigām.

Viņš cer, ka milzīgo grāmatu savā pārziņā pārņems kāds mūzejs.

Tagad Jozefs plāno pārrakstīt Bībeli 24 stundu laikā: «Gribu to darīt hindi valodā, kuŗa man padodas veiklāk. Es tikai ceru, ka mani bērni spēš tik ātri diktēt.»

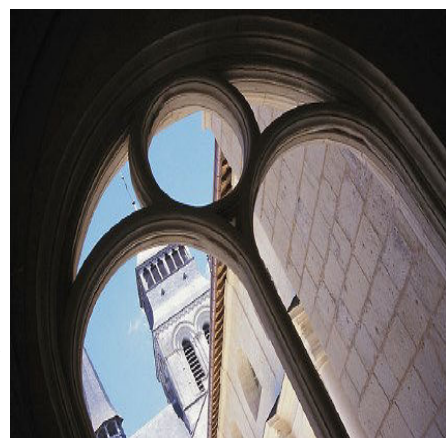
Mācītāji nedzirdīgajiem

Svinīgā ceremonijā Hernēsundā Zviedrijas ziemeļos ordinēts pirmais nedzirdīgais mācītājs, 35 gadus vecais Juhans Selins, kas lieto tikai zīmju valodu.

Vairāki mācītāji gan Zviedrijā, gan

Norvēģijā iemācījušies izteikties zīmju valodā, viens no tiem ir Pērs Valle no Trondheimas Norvēģijā.

Juhans ir celmlauzis, kas daudziem sekmēs ticību, ka viņi, par spīti dzirdes trūkumam, varēs iegūt izglītību un pilnvērtīgi iekļauties dzīvē.

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-37

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē “DK Latviešu biedrības biedrs”; **A** nozīmē “IB abonents”;

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 200_ . gadu\$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

**Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.**

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ _____

Kopā \$ _____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

S nozīmē “students”; P nozīmē “paraugksemplārs”.

Čekus lūdzam rakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mr. Janis Taube, 1700 Malcolm Ave, #101, Los Angeles, CA 90024

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: 323-663-6267

Nama tālrunis: 323-669-9027

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu